

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 133/fascicle 2

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 24 de novembre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4679/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millorar la senyalització del semàfor del km. 1 de la carretera 803. fascicle 1
 - 2) RGE núm. 4928/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consorci per a la restauració de pedreres. fascicle 1
 - 3) RGE núm. 4929/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a emissari d'aigües residuals en es Codolar. fascicle 1
-

- 4) RGE núm. 4921/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a torneig de tennis Mallorca Open. fascicle 1
- 5) RGE núm. 4917/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a camps de golf. fascicle 1
- 6) RGE núm. 4892/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a augment de plantilla l'any 1999 als Serveis Ferroviaris de Mallorca. fascicle 1
- 7) RGE núm. 4922/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a despeses de manteniment de les federacions esportives balears. fascicle 1
- 8) RGE núm. 4923/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres per a la Universiada 99. fascicle 1
- 9) RGE núm. 4924/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pista d'atletisme de son Moix. fascicle 1
- 10) RGE núm. 4904/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desclassificació de Cala Brafí. fascicle 1
- 11) RGE núm. 4893/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a prevenció de riscos laborals a son Rul·lan. fascicle 1
- 12) RGE núm. 4925/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subvenció d'una cursa de cavalls abans de les eleccions. fascicle 1
- 13) RGE núm. 4926/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pagament a la Federació Balear de Judo. fascicle 1
- II.- Debat de totalitat dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1999, amb les esmenes a la totalitat i fixació de les quantitats globals.** fascicle 1
- III.- Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 4888/98, presentada al Projecte de llei RGE núm. 4581/98, de mesures tributàries i administratives. (Retirada)**

(Dirigeix el debat l'Hble. Sr. Vicepresident Primer)

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Recomença la sessió. Començarem amb l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears. Per defensar-la, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Bé, ara li podré dir al Sr. Rami tot el que pens de la seva intervenció d'avui matí ... home!, tant de bo, tant de bo. T'has salvat d'una bona.

Bé, bones tardes a tots els presents. Jo no sé si, Sr. Rami, té vostè per aquí -ara em desconcentra, és terrible-, no sé si té vostè per aquí aquest estudi famós d'Standard&Poor's -no sé si ho pronuncii bé-, que explica com és de sòlida la nostra economia, com són de sòlides les finances de la Comunitat Autònoma i el poc deute que hi ha a les Illes Balears. Si el té, jo ara baix de la tribuna i li firm al marge, no l'he mirat, no l'he mirat, però jo li firm al marge. Perquè, efectivament, el problema, aquí, a les Illes Balears, naturalment no és que vostès no tinguin doblers, i no és que vostès no tinguin solvència, i no és que vostès siguin un govern endeutat fins a les celles per fer front a no sé quines despeses o no sé a quins problemes. Vostès governen la comunitat autònoma que coneix un creixement del producte interior brut més gran de tot l'Estat espanyol. Tenen una ideologia liberal conservadora que els convida a ser austers amb la despesa pública. A més a més, tenen la sort de governar una comunitat autònoma que amb el sistema de finançament general autonòmic, ha sortit clarament beneficiada. Això és un fet, per tant, això ha permès ingressar més doblers i incrementar també la nostra autonomia financera.

Jo no sé si vostè ha vist mai una d'aquestes pel·lícules de pobles de miners, quan hi ha or al riu i comencen a arribar els miners, i els comerços, i els casinos, i els salons, i les treballadores dels salons, i els mafiosos, i els que compren les terres i tot això. De qualque manera, frivoltant, la situació de les Illes Balears s'assembla més a això que no a una altra cosa. En aquests pobles corren els doblers, corren pels casinos, corren per allà on compren la pols d'or que troben els miners; hi ha una forta pressió sobre el mercat immobiliari, sobre la compra de finques, etc., etc., i evidentment el problema dels batles dels ajuntaments d'aquestes ciutats, no és precisament el seu pressupost, ni els problemes del veïnat. El que volen els veïnats, Sr. Rami, és una mica de llei i ordre, si vostè se'n recorda de les pel·lícules. I una mica aquesta és la qüestió.

El problema, Sr. Rami, no és que vostè ens presenti uns pressuposts formalment incorrectes des del punt de vista del desequilibri intern, del deute, etc., etc., malgrat nosaltres estiguem d'acord que hi ha un desviament de deute cap a altres institucions, empreses públiques i tal, però no és aquest el problema, el problema és que precisament tenint vostès recursos, vostès no solucionen, amb aquests pressuposts, els problemes dels veïnats, dels ciutadans i de les ciutadanes de les Illes Balears. Aquesta és realment la qüestió, el problema és l'orientació política, l'orientació política d'aquests pressuposts. I aquesta és la qüestió.

Per tant, no esperi de nosaltres, ja en certa manera vaig anar una mica per aquí l'any passat, no esperi de nosaltres una crítica des del punt de vista formal d'aquest pressupost, sinó des del punt de vista del fons, de la seva orientació, amb què usen vostès els doblers, quines són les seves prioritats, quines solucions arbitren amb aquests doblers per als problemes dels ciutadans de les Illes Balears.

I dit això, també vull dir que hi ha un problema formal que no puc deixar d'esmentar. En gran part, té raó el Sr. Quetglas quan parla de l'opacitat d'aquest pressupost, quan parla, efectivament, que les inversions immaterials no són tant inversions com volen aparentar, quan parla d'aquest tema, de la desviació de l'endeutament cap a empreses i consorcis a través del Pla Mirall. Però el problema d'això, més que l'opacitat és la virtualitat d'aquests pressuposts. Aquests pressuposts, el que parlem aquí, el que hem parlat a les compareixences dels consellers a la Comissió d'Hisenda, té una relació més aviat remota amb el que després passa, i això ja no és un problema de si li surten els comptes i de si Standard&Poor's està contenta o no està contenta. És un problema de si vostès després gestionen aquest pressupost d'acord amb el que diu el projecte de pressupost o si fan una aplicació minvada d'aquest.

En aquest sentit, per exemple, d'una comissió on jo hi som present, que és el tema de Medi Ambient i Ordenació del Territori, jo lament que el seu quasi *tocayo*, el Sr. Ramis, no sigui aquí, sempre diu que em fic amb ell, no?, però realment és una mica impressionant examinar la compareixença del Sr. Ramis a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts per explicar els pressuposts del 98 de la seva conselleria, a la resta de diputats. Ell marca set grans objectius, set grans objectius per als pressuposts del 98 de la Conselleria de Medi Ambient i Ordenació del Territori, i diu, les DOT, no tenim aprovades les DOT, primer gran objectiu; segon gran objectiu, la modificació del Pla de residus, no està modificat el Pla de residus; desenvolupament reglamentari de la Llei del sòl rústic, tercera gran prioritats, no està desenvolupada reglamentàriament la Llei del sòl rústic; Llei del sòl balear, quarta gran prioritats, no hi ha llei del sòl balear; plans territorials parcials de Mallorca, el Raiguer, el Pla del nord, el Pla, etc., el del Pla ens l'hem llevat de damunt directament, hem anul·lat la seva aprovació inicial, no hi ha la resta, no hi ha el de Menorca, no hi ha els d'Eivissa; plans d'ordenació de medi natural, no se n'han aprovat més, la sisena; i la setena, la figura del parc natural balear que ha de ser aquesta figura de gestió dels espais naturals de les Illes Balears, pròpia, diferenciada, adequada a la nostra idiosincràsia, tampoc, tampoc. Llavors, de què parlarem amb el Sr. Conseller de Medi Ambient i Ordenació del Territori, si tot el que ens fixava com a prioritats per a l'exercici pressupostari que començava, resulta que no s'ha fet res. De què parlem ara, amb vostè o amb els altres consellers? Aquest és el problema. De què va servir parlar l'any passat que hi hauria la prolongació del ferrocarril d'Inca a Sa Pobla, si ara, el que se'ns ven dins els pressuposts del 99, és la prolongació d'Inca a Sa Pobla, la mateixa moto o el mateix ase va donant voltes i torna a passar per la comissió i per la consideració dels diputats.

I com això, naturalment, els estudis sobre altres línies d'ampliació del ferrocarril, el de la Universitat, Inca, Manacor, etc., es troba a nivell d'estudi l'any 98, i un dirà l'any 99, bé, l'any 99 ja o començem els projectes, començam a fer feina o és que després d'haver-ho estudiat renunciem. No, no, ni renunciem, ni començam, sap què va al pressupost del 99 en relació amb totes aquestes línies fèrries?, estudis, estudis, `som exactament on érem, i això sí que converteix el pressupost, no només en pocs transparents, com deia el Sr. Quetglas, sinó també en virtuals, virtuals perquè realment al final no reflecteixen l'activitat política que desenvolupa el Govern, i això sí que és un problema.

I feta aquesta observació, que jo crec que s'ha de fer, jo crec que és imprescindible fer-la, quan jo he dit abans que això no solucionava el problema dels ciutadans de les Illes Balears, no és cap *boutade*, no és cap afirmació irreflexiva, perquè perfectament podria simplement demanar la tornada dels pressuposts al Govern, perquè l'orientació política dels pressuposts del Partit Popular és diferent de la nostra, i això ja ho justificaria i no importaria donar gaires explicacions, però és que això senzillament no serveix, sigui quina sigui l'orientació política, aquest és el problema. I vull apel·lar al que tothom, avui a les Illes Balears considera el gran problema, el gran dilema, la gran qüestió que hem de

resoldre de manera immediata. La definició del model de desenvolupament, l'orientació de la nostra economia, la gestió del nostre territori, la gestió dels nostres recursos naturals. Hi ha diferents posicions sobre això, això és evident, però tothom té consciència que és necessari un canvi, fins i tot vostès tenen incorporat als seus discursos formals, la necessitat d'aquest canvi, i d'una de les conselleries clau, no l'exclusiva, però clau dins aquesta qüestió, que és la d'Ordenació del Territori i Medi Ambient, el primer que ens diu el Sr. Conseller quan arriba a presentar-nos els pressuposts fa unes setmanes, és que són uns pressuposts continuïstes, *pues, chico, apaga y vámonos*, és a dir si no hi ha d'haver canvi, si hi ha d'haver continuïtat sobre una política estratègica d'aquestes característiques, és que *apaga y vámonos*. Evidentment, amb això no ens desenganyen a nosaltres, nosaltres quan vàrem plantejar la interpel·lació sobre política territorial, ja vàrem constatar que no hi ha nova política territorial, nova orientació del model de desenvolupament possible amb el Govern del Partit Popular, quan vostès varen votar sistemàticament que no a totes, menys a una, de les mocions presentades per Esquerra Unida, al voltant d'aquesta interpel·lació, jo crec que la cosa va quedar bastant patent. Però, realment, s'ha de dir que ara, amb aquest pressupost del 1999, això que ja va quedar clar amb aquesta interpel·lació i amb totes les mesures que s'han aplicat darrerament, jo crec que ja té una versió pressupostària, en el pressupost del 1999 no trobam cap indicatiu que ens permeti veure que des del Govern balear s'iniciaran reformes amb una qüestió estratègica d'aquestes característiques. Efectivament, s'han de recordar aquestes famoses 1.000 pessetes per a indemnitzacions en concepte de desclassificacions d'urbanitzables. Si evidentment es tengués la més mínima intenció de fer una cosa mínimament agosarada, es faria una previsió més gran.

Però, amb el tema de les energies alternatives hi ha continuïtat, amb el tema dels residus hi ha continuïtat, vol dir que no es donarà suport des del Govern ni a la recollida selectiva, ni al reciclatge, ni al compostatge d'una manera efectiva. Amb el tema de l'aigua hi ha continuïisme.

Amb el tema del transport públic, i ja pas a una altra conselleria, hi ha continuïisme, i fins i tot hi ha continuïisme en el tema del ferrocarril, perquè endeutar al màxim SFM per permetre aquesta petita ampliació d'Inca a Sa Pobla, això no és fer una nova política del ferrocarril, això és fer una petita esmena a la política de ferrocarril tradicional, perquè, d'on sortirà el finançament per modificacions més ambicioses?

Des del punt de vista de la Conselleria de Turisme, la veritat és que tota aquesta famosa desestacionalització, l'horitzó final d'això és traslladar a tot l'any la pressió que ara mateix tenim a la temporada alta, això és el que passa. S'incrementa la pressió en temporada alta, però efectivament s'incrementa més, amb major percentatge a la temporada baixa, i es diu, home, es desestacionalitza i tècnicament és cert, però desestacionalitzar, el que els ciutadans necessiten en aquesta comunitat és distribuir la pressió al llarg de l'any, no plantejar-nos un horitzó d'igualació per dalt, perquè això no ho resistiran les Illes Balears, això no ho resistiran, i això evidentment es pega bufetades amb qualsevol discurs de caràcter conservacionista. I efectivament arribam a aquest final del 98 sense una llei general de turisme que era una peça clau en aquesta matèria, una moratòria del mes de gener, som a finals del mes de novembre, i no hi ha una llei general del turisme.

A Agricultura hi ha continuïtat, vol dir que hi ha continuïtat dins l'agonia de l'agricultura, una eurodiputada canària, crec que ho va comentar a un altre debat, estava escandalitzada perquè ja tenia l'agricultura al 7% del producte interior brut, i li dic, "filleta, estau d'enhonorabona, nosaltres estam ja a uns nivells absolutament irrisoris". Hi ha continuïtat en matèria de política d'agricultura.

En el tema de la indústria i el comerç, efectivament vostès continuen dedicant una bona tallada de les ajudes europees al Raiguer, al tema del Parc Bit, això hi ha molta gent que no ho entén, perquè realment el Parc Bit, nosaltres opinam que té una virtualitat escassa des del punt de vista econòmic, que és nefast des del punt de vista territorial, però en qualsevol cas, dins la política de desindustrialització del Raiguer, no pinta un pebre. I vostès estan artificialment donant oxigen a aquest projecte, a base de recursos propis de la Comunitat Autònoma, desviant recursos importants de caràcter europeu, fins i tot posant-hi desgravacions fiscals i, per tant, des del nostre punt de vista, vostès no encerten en el suport a la nostra indústria, en el nostre comerç i en la nostra agricultura, i a la reorientació del nostre turisme.

Des del punt de vista social, vostès, què li ha dit el Sr. Quetglas avui matí, que l'ha ofès una mica?, que enganyaven en política social? Miri, miri, idè efectivament, vostès enganyen en política social. Em sap greu haver-ho de dir, però vostès que ara a les acaballes de la legislatura no posin partida per al Consell Econòmic i Social, això és una prova de cinisme, Sr. Rami, perquè això l'únic que significa és que vostès volen fer callar els sindicats, donar-los unes expectatives, quan està absolutament fora de temps. Ja han sonat tots els xiulets, totes les alarmes, s'han encès tots els llums vermells com aquest, i no hi ha Consell Econòmic i Social en aquesta legislatura, no hi ha un servei balear d'ocupació, que fa anys que hauria d'estar creat. Vostès continuen donant ajudes a indústria i a comerç sense vincular-ho a la creació de llocs de feina. Vostès efectivament ara destinaran bàsicament amb fons europeus doblers per passar pel tema de fixos discontinus, però amb una quantitat absolutament insuficient per a nosaltres, sense establir de moment mecanismes de control suficient, i en qualsevol cas es neguen a coparticipar en la correcció de les prestacions socials, i això nosaltres pensam que és absolutament erroni.

No hi ha un consell autonòmic de formació professional, que controlàs la quantitat important de recursos que es destinen a aquesta matèria. No hi ha projectes de nous jaciments de col·locació, tots aquests projectes que es manegen a Europa, de col·locació per a joves, de col·locacions en matèria mediambiental, de col·locacions en serveis de caràcter personal, de tot això no es fa res en aquesta comunitat autònoma. Hi ha continuïsmen en matèria d'habitatge, perquè entre altres coses els joves d'aquest poble miner que jo li descrivia no troben habitatge, o el troben a uns preus caríssims per mor de tota la moguda que hi ha al poble. Vostès em congelen que és fortíssim, els temes de les ajudes a al sida o a les drogodependències, bé, a la sida hi ha un petit increment, efectivament, però en qualsevol cas no donam el pas qualitatiu que aquí seria necessari.

Vostès efectivament incrementen els recursos en matèria d'educació, però amb això l'únic que fan d'entrada és donar la raó a tots aquells que vàrem dir que l'educació venia aquí ràpid per raons polítiques, però que venia infradotada, perquè si no, evidentment a l'any següent no es veurien obligats a incrementar en 7.000 milions de pessetes la dotació d'educació. Vostè avui, amb aquests pressuposts, dona la raó a tots aquells que vàrem afirmar que l'educació venia infradotada, i dins aquest context l'educació d'adults, que per a nosaltres seria socialment estratègica, està marginada, vostès, per exemple, també en temes de les escoles de música, que compleixen una funció extraordinària des d'aquest punt de vista, també ho consideren una qüestió de segon ordre, tots els recursos en tot cas va pel tema del conservatori; normalització lingüística a les escoles abandonada; 150 milions menys en matèria de normalització lingüística general; lleven les beques per als estudiants d'Eivissa, Menorca i Formentera que han d'anar a la península, esperant que el REFE vengui i ho repari. Els estudiants jo crec que poden preparar la butxaca en aquest sentit.

Fan una cosa bona, i jo li vull reconèixer, si el Sr. President em dona un minut més, que és el tema del 0,7. I jo de la mateixa manera que des d'aquesta tribuna m'he empipat molt fortament amb vostès, jo els vull reconèixer el mèrit d'aquesta mesura, perquè tindrà un efecte exemplificador. Per tant, sobre el tema del 0,7 una enhorabona clara. A un moment determinat vàrem dubtar que vostès complissin aquesta qüestió. Lamentam que el 90% sigui de gestió directa, però en qualsevol cas és molt important que una comunitat autònoma doni el 0,7. Això tindrà un efecte sobre ajuntaments i sobre altres comunitats autònomes. Està molt bé.

El tema dels consells, una vergonya. Són els pressuposts més centralistes respecte dels consells insulars de tota la legislatura, i probablement de tota l'autonomia, això ja no m'ho he mirat, però de tota la legislatura segur.

Per tant, conclusió: Efectivament vostès tenen recursos, vostès no tenen uns pressuposts dislocats ni superendeutats, ni superaclaparats per la despesa corrent; vostès tenen uns pressuposts que no resolten els problemes, que és pitjor. No resolten el problema dels consells insulars....

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Grosske, per favor.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Acab de seguida, Sr. President.

...no resolten el problema del model de desenvolupament, no resolten el problema de l'ocupació, no resolten el problema de les polítiques socials, no resolten el problema de la cultura ni de l'ensenyament. I amb tot aquesta valoració, lògicament, pensam que el millor que podem fer és tornar-los arreplegar i donar una altra orientació al seu contingut. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per part del Govern té la paraula l'Hble. Conseller d'Economia d'Hisenda, Sr. Rami.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President; moltes gràcies, Sr. Grosske, senyores i senyors diputats. El primer que he de dir és que tinc poques coses a dir. El Sr. representant del Grup d'Esquerra Unida ha fet un seguiment de molts de conceptes de què jo he parlat avui en el discurs, em demostra que efectivament ha escoltat el discurs, la qual cosa li agraeix; i no només l'ha escoltat, sinó que l'ha escoltat positivament, perquè ens dona la raó, almenys en els elements més importants que hem incorporat en aquest discurs. Efectivament reconeix, en contra del que diuen els seus coaligats de pactes postelectorals, que som una comunitat no endeutada; reconeix que el sistema de finançació autonòmica ens afavoreix molt, això també és ver que ho han reconegut tots, i a més ho varen reconèixer tots des del primer dia, i en aquests sentit ens sentim felicitats no només des del primer dia, sinó en cadascun dels anys. També vostè reconeix que el Govern és auster, també estem totalment d'acord, li agraiem el reconeixement, i sobretot que el faci explícit i públic. Diu que en el que discrepam és en la consideració que aquest pressupost no resol els problemes dels ciutadans, i que el problema d'aquest pressupost està en la seva orientació política, la qual cosa està molt bé com a declaració, efectivament sembla que hi ha unes discrepàncies fortes, greus, unes discrepàncies que fan poc menys que impossible arribar a un punt d'acord; però escoltant després la resta de la seva intervenció, realment no es veu on estan reflectides en el pressupost aquestes discrepàncies i aquesta diferència d'orientació política del pressupost. No és que tingui cap dubte que hi ha aquesta diferència, però el que vull destacar és que vostè no l'ha deixada clara en la seva intervenció, quina és la raó per la qual el seu grup rebutja l'acceptació d'aquests pressuposts, l'acceptació d'aquests pressuposts.

És evident per a tothom que el seu grup rebutja l'acceptació dels pressupostos perquè forma part del seu guió, perquè seria absurd que el Grup d'Esquerra Unida digués que està totalment d'acord, i que creu que s'han d'acceptar els pressupostos i s'han de continuar tramitant, i en tot cas si hi ha qualque diferència més o menys important ja la resolrem via esmenes parcials. Com que en el seu guió això no hi és, i vostè és un fidel intèrpret del seu guió, el qual determinísticament està obligat a representar aquí, doncs simplement el juga, i punt. I per jugar-lo realment s'aparta molt del contingut dels pressupostos, i ens comença a parlar de qüestions referents a la política mediambiental, si s'han fet o no s'han fet les Directrius d'ordenació territorial, quelcom que vostè sap molt bé que hi ha una intensa activitat per tal de desenvolupar-les ràpidament i que puguin estar aprovades el més prest possible, al llarg d'aquest any o del pròxim, que hi ha tota una sèrie d'iniciatives de la Conselleria de Medi Ambient, suposo que com no té res a dir al conseller Rami, intenta ficar-se amb el que més s'hi sembla, que és el conseller Ramis. Suposo que a l'hora d'haver de jugar un paper forçosament que no se sap com fer, qualsevol argument és vàlid, i el que em deixa vostè és una situació difícil per contestar-li, perquè si vostè es fica amb el conseller Ramis, el conseller Rami difícilment li pot contestar.

El cert és que totes les seves referències que fa al pressupost han estat positives, tot el que són els continguts específics del pressupost han oscil·lat entre reconèixer que els valors que nosaltres defensam són cert, són així, tal i com els defensam, o bé ens ha felicitat clarament i explícitament, com és en el cas del compliment de la nostra proposta des del Grup Popular d'imposar el 0,7% als pressupostos de la Comunitat Autònoma al llarg d'aquesta legislatura, i en aquest sentit li he d'agrair aquest reconeixement explícit i aquesta felicitació, fins i tot jo diria que fins a un punt psicoanalític admiració.

En qualsevol cas, ha fet algunes referències específiques, concretes, que el gran problema és l'orientació del nostre model, la qual cosa, bé, són unes frases també molt maques, molt pomposes, però no sé exactament què és el que vol dir, no sé quin és el seu model, sincerament no l'he conegut mai. És un model basat en la crítica a allò que existeix, en allò que es fa des del Govern, però mai no coneixem quina és l'alternativa que es proposa; en cap moment defensarem que les accions que des del Govern es fan són les úniques possibles o són les millors possibles. Com que som humans, segurament tot el que fem és millorable, és perfectible, i en aquest sentit sempre estem oberts a la crítica constructiva per tal d'intentar millorar el que podem fer. En qualsevol cas, li puc assegurar que el que fem des del Govern sempre és el que entenem en un moment determinat que és el raonablement millor, i en aquest sentit no he sentit en la seva intervenció iniciatives alternatives a les que proposa el Govern, i que puguin ser raonablement acceptables i raonablement incorporables a les nostres accions.

Alguns conceptes són sorprenents. Diu: "desestacionalització, això no és el que volem". Resulta sorprenent, per tal com suposa que la seva organització sol ser molt fidel, molt pròxima als plantejaments del discurs proper als sindicats, i precisament els sindicats d'aquestes illes, un dels arguments importants, un dels arguments periòdics de queixa, tampoc és que hi hagi plantejaments alternatius, propostes significatives, raonables, per part dels sindicats quant al que es pot fer per millorar la nostra realitat, però una de les queixes habituals, i queixes consideracions que això és un problema de la nostra societat que compartim, és l'excessiva estacionalitat de la nostra economia, i per tant del mercat laboral, de les condicions de feina de moltes de persones que viuen en aquestes illes, i d'altres que viuen pitjor als seus territoris d'origen, vénen aquí a treballar un temps, i tornen quan ha passat la temporada turística cap al seu origen. Nosaltres hem considerat que la desestacionalització sí era un objectiu important, i en aquests pressupostos hi ha diverses iniciatives dirigides a combatre aquest problema de la desestacionalització, i creiem que lluitar contra la desestacionalització és un objectiu de caràcter social important, per tal com permetria que molts de treballadors que ara només tenen feina durant 6 mesos-8 mesos, doncs poguessin allargar el seu període de feina, i per tant el seu període d'activitat social, de cotitzacions socials que li permetin en el dia de demà a unes pensions de jubilació més favorables, més com la resta dels treballadors, que sí treballen durant tot l'any.

En aquest sentit li haig de dir que gràcies al règim especial, gràcies a les accions que des del Govern hem desenvolupat, gràcies a les accions que a la taula de diàleg social hem intentat que també sindicats i les patronals balears puguin fer arribar a les seves organitzacions nacionals, s'han fet passes envant, i en aquest sentit l'acord per un nou tractament, per una nova configuració dels contractes de temps parcial suposen passes envant en aquest sentit. El fet que les cotitzacions a la Seguretat Social suposin un factor de ponderació d'1 a 1,5 quant a la meritació de les pensions de jubilació suposa un pas molt important endavant per aconseguir que els contractes fixos discontinus puguin disposar d'unes cobertures socials de jubilació millors de les que hi ha en aquests moments. Però evidentment la solució no és aquesta. La solució no és que les jubilacions puguin ser millors o pitjors, sinó que la solució és aconseguir una diversificació de la nostra economia i unes activitats turístiques, la creació de nous productes turístics que permetin que més gent pugui treballar durant més temps al llarg de l'any, i per tant que menys gent vagi a la cua de l'atur en arribar el mes de setembre. Afortunadament avui, gràcies als avanços que hem aconseguit en la lluita contra la desestacionalització, ja no és en el mes de setembre, sinó que és en el mes de novembre quan es produeix aquesta davallada en el nivell d'ocupació a les Illes.

Fa unes referències també en relació al parc Bit, una mica confoses. Jo veig que vostè té ganes d'oposar-se al parc Bit, però va intentant diferents vies, va canviant cada vegada, i no acaba de trobar quin és l'element que li pot servir per oposar-s'hi. Jo li deix a vostè -ja li vaig comentar en la compareixença d'aquests pressupostos- que pensava que aquesta iniciativa del parc Bit era una iniciativa que tal vegada fa uns anys era molt incompresa en aquesta comunitat autònoma. Avui afortunadament això és diametralment oposat al plantejament que hi ha en aquesta societat en relació amb el parc Bit, i crec que una de les esperances que molts de joves que estan avui a la Universitat tenen, és que aquest parc Bit sigui un èxit, i ho sigui el més prest possible.

En qualsevol cas, quan se li ha encès el llum groc sembla que se li ha posat en marxa l'argument de dir "uep, aquí m'he passat dient aspectes grandiloqüents, però sense massa camp", i sembla que se li oblidava cultivar el seu mercat original, que és poder explicar als representants sindicals que vostè defensa els seus plantejaments, i que per tant ells l'han de votar a les properes eleccions, i ha començat a explicar els arguments que habitualment es plantegen en la Mesa de Diàleg Social des dels àmbits sindicals, i així denuncia que la creació del Consell Econòmic i Social és un acte de cinisme. Jo crec que si és un acte de cinisme, i tothom està descontent amb la creació d'aquest Consell Econòmic i Social, doncs tal vegada ens hem de plantejar a veure de quina forma s'ha de fer, perquè sembla que no es fa a gust de tothom, com nosaltres pensàvem; i així no entenc que després de molts d'anys de demanar la creació del Consell Econòmic i Social, al moment en què es plantegen uns pressupostos que possibiliten la creació d'aquest consell, en el moment en què el conseller de Treball i Formació està treballant fermament en la posada en marxa d'aquest consell, aquest consell constitueixi un element de discussió i de crítica contra el Govern.

Igualment diu que el Servei Balear d'Ocupació es posa en marxa amb retard, bé, amb un retard que és dos anys anterior a la recepció de les competències en matèria de l'Institut Nacional d'Ocupació. El Servei Balear d'Ocupació és un instrument molt important per tal de modernitzar el mercat laboral a les Illes Balears. Veig que la cooperació entre el pacte funciona, veig que no és compartit per vostès la importància que té la posada en marxa d'aquest servei. Nosaltres, amb els sindicats, amb la taula de diàleg social, sí hem arribat a acords per la posada en marxa d'aquest servei, i ha de servir per millorar les possibilitats que els ciutadans que estan en situació d'atur, o que estan ocupats però buscant un lloc de feina millor, que pugui donar millors possibilitats a la seva voluntat de promoció social, serveixi com una eina per flexibilitzar, per engranar millor aquests processos de canvi de llocs de feina, de recerca dels perfils idonis, tant en les ofertes com en les demandes de treball, i a la vegada serveixi perquè els plans de formació ocupacional estiguin determinats d'una forma més científica, amb més dades, amb més base informativa.

Sembla que tampoc no li agrada gaire el fet que hi hagi uns programes que posen una finançació a favor de la contractació indefinida, per a aquells sectors del mercat laboral que tenen més dificultats per trobar llocs de feina, com poden ser els minusvàlids, com poden ser les dones, com poden ser els homes de més de 45 anys, en definitiva aquells sectors amb més dificultats per trobar feina. Tampoc no entenc per què fa crítica d'aquest concepte, quan tots els agents socials i econòmics han considerat que aquesta és una passa envant en el procés de diàleg social i en el procés d'arribar a acords de consens dins aquesta Mesa de Diàleg Social. Tal vegada això està en sintonia amb el fet que un s'ha d'oposar al que fa el Govern, faci el que faci, i si a més ho fa en combinació amb dues o tres felicitacions que permetin guanyar credibilitat quan es fan altres crítiques, i quan les crítiques són d'aquells sectors amb els quals jo em relacion millor, doncs perfecte.

Jo crec que no té raó quan fa aquest plantejament. El pressupost de la Comunitat Autònoma si alguna cosa és, és un pressupost solidari, un pressupost que serveix, que és una eina per afavorir la cohesió social, no només als senyors que viuen del sindicalisme, que estan en relació habitual amb vostè, sinó per tota la societat, pels 750.000 habitants d'aquestes illes; i que aquests pressupostos, ja ho hem parlat abans, suposen incrementar en 9.500 milions de pessetes els crèdits dels grups de funció 3 i 4 del pressupost, els que habitualment estan relacionats amb la producció de béns i serveis públics de caràcter social. Estam parlant de 77.800 milions a l'any 98, que passen a 800.355 a l'any 99, un 12% més, als quals s'haurien d'afegir els quasi 1.000 milions de pessetes que suposa el 0,7% d'ajuda al tercer món, i a les despeses que a través dels consells insulars van a parar també a aquests grups de funció 3 i 4. Per tant, parlem d'un 67% d'aquests 134.000 milions de pessetes que hi ha en els pressupostos, i que van dirigits a millorar la cohesió social, a millorar la convivència social, a fer de la nostra societat efectivament això, una societat en la qual els nivells de desequilibri social siguin menors, i que s'atenuïn les situacions més extremes quant a tots els ciutadans que viuen aquí.

També hem fet referència a la importància que té que d'aquests 14.000 milions de pessetes que puja de més el pressupost sobre l'any passat, aquest increment hagi anat a parar en 3 de cada 4 pessetes d'aquest increment a fins de caire social, com és l'àmbit educatiu. Per a vostè això no és quelcom a valorar positivament, sinó que és un reflex que els traspessos estaven mal dotats; bé, doncs que funcioni una altra vegada el pacte i li expliquin, demani-li dades a aquell que ha estat gestionant 13 anys l'educació, i deia que amb 36.000 milions de pessetes el pacte l'hagués gestionat. Expliqui'm per què a la resta de l'Estat espanyol l'educació infantil no és gratuïta; expliqui'm per què els equipaments que posem en marxa, els instituts que es posen en marxa, els més de cent centres que seran reformats o millorats d'alguna forma a través d'aquests pressupostos suposen un pas enrere, com assenyala vostè, quant a l'assumpció d'aquestes competències.

En millora de l'ocupació, en millora de la formació per a tots els ciutadans hi ha un esforç molt important, hi ha un creixement d'un 66% en els crèdits d'aquesta conselleria, un 19% del creixement d'aquest pressupost, i supòs que això tampoc no ho pot considerar, supòs que també és un dels elements que separa la nostra política de la seva. Supòs que el fet que els treballadors puguin formar-se per trobar un lloc de feina és regressiu, és fins i tot explotador, això és explotar uns homes per altres homes, perquè en definitiva se suposa que en el seu model qualsevol persona té dret a ser director general de qualsevol empresa sense necessitat d'esforçar-se, ni de formar-se, ni de complir els mínims requisits de coneixement. Evidentment si aquest són els arguments, hi ha serioses discrepàncies entre el seu model i el nostre. Nosaltres creiem en la gran productivitat, en la gran inversió que suposa no només educar els al·lots, sinó també formar els nostres treballadors, els nostres empresaris, el conjunt de la nostra societat, i és per això que apostam clarament pel treball, per la feina, per la formació i per la millora del capital humà en les nostres illes, la qual cosa determinarà competitivitat en els nostres productes industrials i de serveis, i aquesta competitivitat és el que farà que puguem continuar creant riquesa, que tota aquesta societat pugui participar d'aquesta riquesa, bé participant directament a través de les empreses, dels beneficis, dels salaris, o bé indirectament a través dels impostos que generen i del factor redistributiu que les administracions públiques jugam dins aquesta societat, aquest context.

Supòs que també el fet que es destinin 12.000 milions de pessetes al Pla de persones majors també és un dels elements que suposa una gran diferenciació, un gran -com ho deia vostè? No ho sé-, bé, suposo que és un dels elements que separa la nostra política de la que vostè pensam que deu proposar, perquè, insistesc, no l'ha plantejada aquí, i per tant no la podem conèixer.

Suposo que també el fet que aquest creixement hagi anat a parar en un 9% 1.200 milions de pessetes, a la Conselleria de Medi Ambient, amb la qual cosa s'ha de permetre millorar les condicions de preservació mediambiental, posar en marxa aquests processos de conservació de la nostra riquesa fonamental, que és el paisatge, que són les qualitats mediambientals sobre les quals es basa el nostre model econòmic, que en definitiva és el d'explotació del medi ambient, el de guanyar-nos la vida gràcies al paisatge i a la climatologia, la qualitat extraordinària del nostre medi ambient i de la nostra societat, suposo que aquest també és un element important per tal de separar-nos, i en aquest sentit poc li puc dir per convèncer-lo. És evident que vostès han jugat amb el fet que en el pressupost s'hagi dotat una partida, que es considera ampliable, és a dir una partida que té prioritat sobre qualsevol altra a l'hora de créixer. Per això està dotada amb 1.000 pessetes i amb caràcter d'ampliable. Això que vol dir?, que si per raons de preservació mediambiental, per raons de polítiques de conservació del nostre territori es decideix posar en marxa una sèrie d'iniciatives que puguin dur una finançació determinada. Això significa que els pressupostos de la Comunitat Autònoma no són cap límit per dur endavant aquesta iniciativa, i en aquest sentit les necessitats de cobertura, de preservació mediambiental no tindran limitació, excepte la possibilitat que les altres iniciatives que hi ha incloses en aquest pressupost puguin fer un lloc a aquestes iniciatives.

En qualsevol cas això que vostè rebutja, que menysprea tant, com és la solvència del nostre pressupost, la solvència de les nostres finances, precisament és el que ens permet dir que no hi ha límits financers per a la preservació del nostre territori, que tenim una claríssima -evidentment més clarament demostrada i més clarament expressada que els altres grups polítics presents a aquesta cambra- voluntat de preservar el territori; expressada millor des dels àmbits competencials de medi ambient, i expressada millor també en el passat, no parlam només de paraula, sinó que també parlam dels fets. Abans li he esmentat al Sr. Quetglas l'experiència de desclassificació d'es Canons. En es Canons el Partit Popular va proposar una desclassificació i la preservació completa d'aquest espai, amb tot el valor que aquest espai mereix. Si no m'equivoc, Esquerra Unida també volia aquesta preservació, aquest manteniment d'aquest espai verge, però no obstant això, sembla ser que els compromisos amb els seus col·legues de pacte el varen obligar a fer la volta i passar per un procés de no desclassificació d'aquest espai. Només el Partit Popular estava per la preservació d'aquest espai.

Diu que llevam beques -no sé quines beques llevam, ens ho haurà d'explicar, perquè no sé de quines beques parla-; que no donam importància a la formació musical, quan és tot el contrari, hi ha fortes inversions en aquest àmbit; que hi ha continuïsmes en matèria d'habitatge. Miri, no sé si hi ha continuïsmes en matèria d'habitatge o no, però per l'any 1999 l'Ibavi té previst construir 1.411 nous habitatges, amb una inversió de 5.000 milions de pessetes en nous habitatges. No sé si per a vostè això és o no és un element de discussió, un element que ens separa quant als nostres plantejaments.

En qualsevol cas, és evident que vostè ha vingut aquí a jugar un paper, que és el d'oposar-se al pressupost de la Comunitat Autònoma, el d'oposar-se a la política del Govern del Partit Popular, i efectivament li he de reconèixer que ho ha fet molt bé, que efectivament s'ha oposat, en dono certificació, i jo també li dono l'enhorabona perquè vostè ha complert amb el seu paper. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En el torn incidental, per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. El primer que he de contradir, Sr. Rami, és respecte del fet que hagi escoltat el seu discurs d'avui al matí. La veritat és que he fet un esforç els deu primers minuts però, com la immensa majoria d'aquesta cambra i la immensa majoria dels mitjans de comunicació, no he pogut arribar al final. En definitiva, ja m'ho sabia, tot el que vostè em contava, es limitava a explicar-nos allò que els funcionaris de la conselleria li havien escrit, que no passava de ser una minimemòria del pressupost de la comunitat autònoma.

En tot cas, l'hagi escoltat o no, com que vostè es permet fer molts judicis de valor sobre el seu interlocutor i les seves intencions, jo em permetré fer un judici de valor sobre vostè.

Vostè, Sr. Rami, és un bon comptable, poca cosa més. Les quatre frases que aquí diu que es podrien semblar a pensament polític, jo crec que a les cafeteries d'executius de les grans empreses es diuen coses més profundes que aquelles que vostè diu des d'aquesta tribuna.

I com que vostè, en realitat, no ha deixat de ser mai l'interventor d'aquesta comunitat autònoma, efectivament, quan vostè ve amb els compten que quadren i el portaveu parlamentari que té davant li diu que, (...)ment, quadren, però parlem de la política que hi ha darrera d'aquests comptes, i vostè es descol·loca, perquè vostè l'única cosa que em sap defensar és que si el deute, que si la despesa corrent, que si no sé què, que si el finançament, que si això per amunt, que si això per avall, que si Standard&Poor's, que si Standard&Poor's, que si Standard&Poor's, que si Standard&Poor's, és que no pot sortir d'aquí, i vostè ve aquí a defensar no una cosa del Sr. Rami, vostè ve a defensar una política pressupostària de tot el Govern, i si no, que vagin sortint els altres a defensar les seves conselleries, però aquí parlem de política, Sr. Rami, de política, de quines coses es fan i de quins recursos es posen per solucionar problemes dels ciutadans de la comunitat, és això un debat pressupostari, no saber si una empresa d'auditoria li dóna l'aprovat o no als seus comptes, perquè això no és una empresa d'auditoria, això és un parlament, ho dic perquè convé que es vagi posant en el seu nou paper de conseller per al que li queda, que ja són set mesos, idè, que almanco aquests darrers set mesos es posi de conseller i deixi de ser un interventor. Li ho dic sense acritud, li hagués pogut dir coses bastant més desagradables, li ho dic sincerament, és que crec que vostè desorienta, té absolutament desorientat l'esquema.

Per tant, quan aquí se li diu que això no soluciona un problema o l'altre, és perfectament el nucli del debat.

Però en qualsevol cas, jo li he dit que hi havia coses que, fins i tot com a conseller estrictament d'Economia i Hisenda, li haurien de preocupar. Si en aquest pressupost figuren objectius, si són virtuals, ja és un problema del conseller d'Economia i Hisenda. Si aquí figuren objectius que no tenen consignació pressupostària, com aquest famós abric del port de Ciutadella, del qual el conseller de Medi Ambient diu que valdrà entre 900 i 1.000 milions de pessetes, que es troba entre els objectius però que no té partida, però que ja hi posarem els doblers, això és un problema de gestió pressupostària, és un problema seu. Si aquí s'aproven i es marquen com a objectius plans de salut mental, plans de drogodependència i no tenen consignació pressupostària, és un tema de la seva conselleria, és el seu problema, ja que li preocupa o té tendència a pensar que només és aquesta la seva preocupació, aquest és el seu problema.

Si a la fi es fa el Parc de s'Albufereta, per una qüestió absolutament no electoralista, sinó electoralista i de resposta a un moviment social i no tenen ni la vergonya torera de donar-hi una consignació pressupostària, de reflectir-ho en el pressupost, això també és el seu problema.

Si, efectivament, el Sr. Conseller de Medi Ambient l'any passat ens marca set objectius en el debat pressupostari cap dels quals s'ha complert durant l'exercici corresponent, també és el seu problema.

Vol dir que parlem de ciència ficció, vol dir que, efectivament, són uns pressuposts de caràcter virtual.

I quant a aquest Servei Balear d'Ocupació que ara vostè tant reivindica, i quant a aquest Consell Econòmic i Social, que vostè tant reivindica ara, una proposició de llei presenta el Consell Econòmic i Social a principi de la legislatura, i vostès la varen rebutjar. Però més enllà d'això, l'any 96, vostès ho varen signar amb els sindicats, l'any 96, i ara em vénen en el darrer pressupost a ficar-ho i, al damunt, a aixecar la bandera, com si fossin els únics que ho defensen. Això es diu cinisme, Sr. Rami, i no té un altre nom.

I vostè me diu que no coneix altres alternatives a la política de la comunitat, Miri, vostè no ve massa pel Parlament i no es llegeix els papers.

Fa deu dies aquí vàrem presentar dues fulles d'un seguit de propostes sobre política territorial, i, efectivament, sabríem què fer amb la política territorial.

Donar suport a energies alternatives. Efectivament, aquests 170 milions que vostès pressuposten no serveixen per a res, des del punt de vista del que és una política energètica o un canvi en la política energètica, està bé, però no serveixen per a res.

I quant al tema de residus, igual, aquí amb vostès, mai no hi haurà recollida selectiva als ajuntaments, ni hi haurà compost a gran escala ni reciclatge a gran escala, aquest és un vertader problema per a nosaltres, i això és molt clar i molt concret.

I vostès no promouen el transport públic, i vostès o són capaços, si no m'explica d'on treuran el finançament, d'impulsar la xarxa ferroviària. Jo sé el que faria, tot això que vostès destinen a autopistes, que ho han tret de l'Estat a través del conveni, jo ho empraria per finançar l'increment de la xarxa ferroviària, li agradarà o no això, però és una alternativa perfectament viable, i, efectivament, no faria aquestes autopistes i milloraria la xarxa de carreteres, a vostè li agradarà o no, però és així.

Contra l'estacionalització, nosaltres hi estam. No ha de manipular la gent quan intervé des d'aquesta tribuna. Nosaltres deim que tenim un concepte de la desestacionalització que no és igualar a l'alça durant tot l'any la pressió que hi ha durant la temporada alta. Amb aquest model, nosaltres no hi estam d'acord. I quin recurs natural resistiria això? Ni l'aigua, ni l'energia, ni res, nosaltres estam per una..., desestacionalitzar per a nosaltres és distribuir la pressió al llarg de l'any, això és desestacionalitzar per a nosaltres, que incrementa la temporada alta un 8% i la baixa un 14%, i pensar que d'aquí a vint anys l'horitzó tendirà a igualar-se sobre uns paràmetres que no vull ni imaginar, això no és desestacionalitzar, això és carregar-se l'economia de les Illes Balears, i contra això sí que clarament estam.

I naturalment que nosaltres donaríem ajudes a la indústria i al comerç, però les vincularíem a la creació de llocs de feina, és una altra alternativa, a vostès tant els és!, vostès reparteixen i fan clientelisme pur i dur.

Sobre el tema dels Canons, per cert, és que es veu que vostè no s'assabenta de res. Sobre el tema dels Canons, nosaltres no varem tornar enrera res. Es va presentar una moció en el Consell Insular de Mallorca. Efectivament, el Partit Socialista i Unió Mallorquina varen adquirir la molt greu responsabilitat de, en solitari, urbanitzar aquest indret, amb els vots en contra d'Esquerra Unida i del Partit Socialista de Mallorca. Hagués bastat que el PP hauria votat en contra perquè això ja s'hagués arreglat, i vostès s'hi varen abstenir. Ara, què vénen a contar per aquí?, què vénen a contar?, aquí els únics que poden parlar amb una certa solvència d'aquest tema es el PSM i nosaltres, i s'ha acabat.

I sobre el tema de política social, no és que ens sembli malament la incentivació del pas de fixos discontinus a fixos, etc. Deim que hi manquen recursos, nosaltres posaríem més control sindical sobre l'efectivitat d'aquests recursos, nosaltres hauríem creat fa temps el Consell Autonòmic de Formació Professional, això és el que li he dit, i es veu que no li interessa, però són coses importants, nosaltres faríem projectes de nous jaciments de col·locació per a aturats de llarga durada, per als joves, amb noves qüestions, com en els temes mediambientals, etc. Nosaltres faríem coses d'aquestes.

I en tema d'habitatge, vostès tenen una execució, un nivell d'execució de promoció d'habitatge públic, etc. molt "raticulín", estan per darrera de l'Estat, i vostès tenen recursos per fer moltes més coses que tot això.

S'ha de fer un bot en habitatge, un bot en la lluita contra la Sida, un bot en el tema de les drogodependències, vostès posen 39 milions de pessetes al tema de drogodependència més 85 que hi posa l'Estat, això no són quantitats raonables per a les Illes Balears i per al problema que això significa.

I vostè no sap quines beques s'han llevat, idò bé, jo li ho explicaré, es tracta d'unes beques que es donaven des de la Conselleria d'Educació i Cultura que anaven als estudiants de Menorca, d'Eivissa i de Formentera que estudiaven fora de la nostra comunitat, i lleven això perquè se suposa que el règim especial ho arreglarà a través del sistema de beques de l'Estat, 100 milions de pessetes que s'han fumats, no han vengut els altres encara, però aquests... Hi és aquí el titular, l'hi podrà explicar. Aquests 100 milions de pessetes han desaparegut. A nosaltres ens preocupa que hagin desaparegut i ens preocupa que vostè no s'hagi assabentat que han desaparegut, ja que hi som, permeti'm que l'hi digui.

I allò dels consells insulars clama al cel. Vostè no m'ha contestat absolutament a res d'això, però, efectivament, són els pressuposts més centralistes de tota la legislatura i, probablement, de tot el període autonòmic, és a dir, aquí anam cap enrera, com els crancs, i això no és raonable, Sr. Rami, no és raonable, els consells han de desenvolupar el seu poder i la gestió del poder autonòmic d'aquesta comunitat, hi anam absolutament cap enrera. En aquest moment, no arriben ni al 2% de la gestió de la despesa pública autonòmica els tres consells plegats, no arriben al 2%, i això, què és! No hi ha estat centralista...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Grosske, per favor.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President.

...més centralista amb les unitats administratives de caràcter territorial que la comunitat autònoma de les Illes Balears respecte de les seves illes. Això és absolutament incomprendible amb vista a fora, però no trobarà cap estat, ni l'estat francès ni cap estat, que sigui tan garrepa amb les seves unitats territorials interiors com vostès respecte dels consells insulars i respecte de les Illes Balears. Això és no comprendre ni l'Estatut ni la realitat de les Illes Balears.

Tot això, a vostè li semblaran dois, però a nosaltres ens semblen motius més que suficients, més que suficients, per demanar el retorn d'aquests pressuposts al Govern de la comunitat autònoma, perquè, efectivament, són antisocials, centralistes, perquè no solucionen ni donen cap tipus d'expectativa respecte d'un canvi de model de desenvolupament a la nostra comunitat autònoma. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per tancar aquesta qüestió incidental, té la paraula l'Hble. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, el Sr. Rami.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Grosske. Moltes gràcies.

No sé què dir-li, supòs que allò que per a vostè és un insult, dir que som un bon comptable o un bon interventor, per a mi no ho és en absolut, al contrari, estic molt agraït per les seves paraules, a més, estic convençut que per ser un bon polític s'ha d'haver estat abans un bon qualque cosa, i, desgraciadament, no conec això molt habitualment, no ho puc veure gaire aquí, per tant, ho consider mig elogi també com a polític.

No sé si ho he deixat de ser o no, per a vostè, no. Bé, jo intent complir en cada moment les meves tasques, i, evidentment, com a conseller d'Economia, intent venir aquí a explicar els pressupostos, a vostè li sembla que parlar del nivell de deute, que parlar dels impostos, que parlar dels interessos, en fi, de la despesa corrent, de la despesa de capital, no és parlar dels pressupostos, li sembla que això és parlar de comptabilitat, i jo estic absolutament convençut que no, que, precisament, això és parlar dels pressupostos, i no ho és parlar de Directrius d'ordenació territorial o de Pla de residus, que és parlar de qüestions mediambientals, i segurament hi ha altres debats prevists en aquest parlament per parlar d'això, i entenc que fer política en un marc democràtic com és aquest, en un parlament, és discutir cada tema en el seu moment, en el seu marc, i, evidentment, la discussió d'acceptació o no a tràmit de la Llei de pressupostos és analitzar els grans trets d'aquest pressupost, si aquest pressupost és un eina suficient per poder basar tot el procés d'elaboració i d'esmenes parcials per tal d'arribar a una situació de poder aprovar un pressupost per a l'any que ve, evidentment, no és dedicar-se a analitzar aspectes concrets, molt específics d'aquest pressupost, o polítiques que són diferents de la política pressupostària. Bàsicament, del que discutim avui i aprovant, o no són els pressupostos que la Conselleria d'Economia i Hisenda, que després el Govern balear ha fet seus, en aquest moment es demana que el Parlament els consideri suficients com per basar-hi el procés d'elaboració i d'aprovació del pressupost, i això, bàsicament, és una qüestió, fonamentalment, de si compleixen o no amb els principis pressupostaris bàsics establerts per la Constitució i establerts per la Llei de finances de la comunitat autònoma, per tant, no es tracta específicament de veure si una política concreta, si una iniciativa concreta, es durà endavant o no l'any 99, si va més prest o més ràpida aquesta política concreta.

Però bé, ja he dit abans que entenc que el seu paper aquí no és tant analitzar aquest tema, analitzar si els pressupostos són suficientment una eina per planificar la nostra activitat financera de l'any que ve o no, sinó que el seu paper aquí és oposar-se no només a aquests pressupostos sinó a qualsevol cosa que vengui del Govern, i en aquest sentit vostè ho fa com pot, i jo tampoc no li puc criticar més enllà del que sigui raonable.

Diu que hi ha unes beques que han desaparegut. Miri, aquestes beques a què es refereix són unes beques que es van aprovar per aquest govern en els pressupostos de l'any 98 per primera vegada i en els pressupostos de l'any 99 no s'hi han previst, per la senzilla raó que hi ha previst que, a partir de l'aprovació de la Llei de règim especial, aquestes beques siguin incloses en el Pla nacional de beques contra els pressupostos de l'Administració de l'Estat. Tengui l'absoluta certesa que aquestes beques no desapareixeran per als estudiants d'Eivissa i de Menorca, i això, doncs, li ho podem garantir des del Govern balear, i jo entenc que vostè ha de fer labor d'oposició i labor de posar en dubte, igual que va posar en dubte en el seu dia la constitució del Consell Econòmic i Social o com va posar en el seu dia que els pressupostos arribessin a tenir algun dia el 0'7%, i avui ha de passar per la situació d'haver de reconèixer explícitament que això ha estat així i que el Partit Popular compleix una vegada més amb els seus compromisos.

Miri, en l'àmbit del Pacte per a l'ocupació, del que és el model per fer de la nostra comunitat una comunitat competitiva, li hauria de dir que entre la Conselleria de Turisme, la Conselleria de Comerç i Indústria i la Conselleria de Treball i Formació hi havia l'any 98 uns 18.500 milions de pessetes destinats a fer més competitiva la nostra societat, a crear condicions per a la generació de riquesa a la nostra comunitat. Aquests crèdits per a l'any 99, continuant amb les mateixes línies, bàsicament, de l'any 98 i millorant, posant l'accent en aspectes concrets de cada una de les conselleries, ha passat a ser de 22.500 milions de pessetes l'any 99, 22.557, exactament, és a dir, hi ha un increment sobre 4.000 milions de pessetes, un increment d'un 21% en total.

Igualment, en el que és fer més competitiva la nostra comunitat, millorar la nostra capacitat per generar riquesa, per generar benestar a la nostra societat, s'hi haurien d'afegir el que són inversions a llarg termini, és a dir, el que són inversions en l'àmbit de l'educació. Els pressupostos de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports eren de 49.000 milions de pessetes l'any 98, i passen a ser de 54.000 l'any 99, és a dir, 5.000 milions més, un 10% més. Supòs que aquest és un model que a vostè no li fa el pes, però és un model que respon a unes polítiques, que són les polítiques que han generat 800.000 llocs de treball en dos anys en aquest país, en un país on fa quinze anys es varen prometre aquests 800.000 llocs de feina, i que s'ha hagut d'esperar que un govern del Partit Popular s'hi hagi establert, en el Govern

central, perquè es puguin començar a crear. A les Illes Balears, aquests llocs de feina ja s'hi creaven, amb la nostra modesta capacitat per crear-los-hi, des de fa aquests quinze anys, perquè aquí hi ha hagut una política dirigida a crear unes condicions adequades per generar riquesa, per generar benestar, unes condicions que no pretenen que sigui l'Administració pública qui generi aquesta riquesa, qui generi els llocs de feina, sinó que espera que sigui la societat privada qui creï aquests llocs de feina, és la societat privada qui té la capacitat per engegar negocis, per engegar iniciatives empresarials, per arriscar doblers, per arriscar inversions, per invertir hores i il·lusions i innovació per posar en marxa iniciatives empresarials, que són les que creen llocs de feina, i no la política burocràtica, la política administrativa, molt marcada per les discussions, pels debats, pels mitjans de comunicació, pel que diu un altre o algú des del món de la política.

Aquesta política ha facilitat la reducció del dèficit públic i del deute a les administracions públiques, una acció que vostès han criticat extraordinàriament, que han espantat fantasmes, en el sentit que es reduirien les prestacions socials de l'estat del benestar, que es reduirien els pressupostos d'educació, els pressupostos sanitaris, i, com s'ha pogut comprovar, això no només no ha estat així, sinó que, ben al contrari, s'han incrementat aquestes dotacions en matèria d'educació, en matèria de dotacions sanitàries, no només a les Illes Balears, sinó també a l'àmbit nacional, i aquestes reduccions, aquestes polítiques de contenció de la despesa, de reducció de dèficit i de deute, duen que puguin baixar els tipus d'interès, que puguin baixar els preus, i, per tant, que les capes més febles de la nostra societat puguin ser menys erosionades, en tant que els processos inflacionaris afecten més els salaris fixos, els pensionistes, les rendes més baixes, a qui costa més l'adquisició dels béns de consum diari.

Per tant, aquesta política d'estabilitat, aquesta política que vostès han criticat des del seu naixement i que, contràriament al que vostès desitjaven, ha creat 800.000 o predeterminava a crear 800.000 llocs de feina, és la política que, a més de crear llocs de feina, dóna capacitat adquisitiva als assalariats, permet reduir costos d'hipoteques i, per tant, incrementar capacitat adquisitiva a aquells que compren la seva casa, permet incrementar els nivells d'ocupació i permet reduir els impostos, una altra vegada un altre factor de crítica per a vostè, reduir impostos és dolent, s'han d'augmentar els impostos perquè des de les administracions es puguin proveir més serveis, més infraestructures, doncs no, miri, la política que des del Partit Popular aquí, a Balears, i a Madrid es defensa és una política que permet reduir impostos, ho fem aquí i es fa a Madrid, permet incrementar nivell d'ocupació, ho fem aquí i es fa a Madrid, permet incrementar capacitat adquisitiva, per reducció de tipus d'interès, per a reducció d'inflació, i permet, en definitiva, proveir de més serveis públics educatius, de més serveis públics sanitaris, de més serveis públics, com es demostra en aquest pressupost i en el pressupost de l'Estat espanyol, just al contrari del que s'ha plantejat des de polítiques més pròximes a les que vostè defensa, i, afortunadament, a les Illes Balears, ens han permès, ja que duim quinze anys practicant aquestes polítiques, ser els primers en PIB *per càpita*, ser els primers en creació d'ocupació, ser els primers en creixement econòmic, ser els primers en protecció mediambiental, ser els primers en reduir el deute públic, ser els primers en reducció d'impostos i ser els primers en equipaments socials i en qualitat de vida per a tots. Si tot això és el que ens separa, benvingudes les separacions. Moltes gràcies.

(El Sr. President pren la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició, Sra. Salom, té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument. Senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular, evidentment, votarà que no a aqueixa esmena que ha presentat el diputat Sr. Grosske en nom d'Esquerra Unida, i hi votarà que no perquè, evidentment, és impossible que el Grup Popular i el Grup d'Esquerra Unida coincidim en l'orientació política que s'ha de donar a aquest pressupost, el Sr. Grosske té un guió, té una filosofia d'entendre les coses i d'actuar i, evidentment, no té res a veure això amb la filosofia i amb la manera d'actuar que té el Grup Popular.

Ens ha contat al principi tota una espècie de pel·lícula sobre casinos, miners i les finques, és la pel·lícula del Sr. Grosske, i nosaltres, des del Partit Popular, el que intentem és, amb seriositat, amb rigor, fer uns números, quadrar uns pressuposts que siguin, crec, inversors i que intentin donar unes respostes a les necessitats reals que té la societat balear.

Nosaltres creim que amb els números presentats per la conselleria hi ha un relació directa, ben directa, entre les explicacions donades per tots i cada un dels consellers a les distintes compareixences i els números que se'ns presenten aquí en els distintos toms pressupostaris, és a dir, no hi ha res de virtualitat, sinó que hi ha concreció d'una filosofia política, d'una manera d'actuar, la qual després s'ha de traduir en uns números, i els números són els d'aquests pressuposts que han explicat els distintos consellers a les compareixences mantingudes al llarg de la setmana passada.

Creim que, amb aquests pressupostos, el Grup Popular ha de donar l'enhorabona al Govern balear per la posada en marxa a nivell pressupostari del Consell Econòmic i Social, amb una dotació econòmica molt important, i també crec que hem de ressaltar el fet de la tasca important que fa el Govern balear en matèria de col·locació laboral, en matèria d'intentar, com a objectiu important, lluitar contra la desestacionalització, intentar aconseguir que els contractes, que moltes vegades són a temps parcial i són fixos discontinus, a poc a poc, amb unes polítiques serioses per part de la Conselleria de Treball i Formació es puguin convertir en contractes indefinits, i en aquest sentit hi ha programes per intentar afavorir aqueixa contractació indefinida. També hi ha programes molt importants, amb dotacions econòmiques molt fortes, per a temes de formació dels nostres treballadors. Des del Grup Popular creim que és molt bo, que és molt important que la gent que fa feina a les empreses tenguin una bona base, una bona qualificació, perquè així es pot rendir i es pot produir molt millor i, en definitiva, la qualitat que donen les nostres empreses és millor.

I he de dir que aquest pressupost, en cap cas, nosaltres no creim que sigui centralista, cosa que s'ha dit respecte dels consells insulars. La política que seguim des del Partit Popular quant al traspàs de competències cap als consells insulars és una política clara, és una política transparent, que ve escrita a un programa electoral, que és el compromís que va assumir el Grup Popular davant els ciutadans. Nosaltres varem dir que al llarg d'aqueixa legislatura traspasaríem als consells insulars tot un conjunt de competències, i al llarg d'aquests tres anys i busques que duim de legislatura, any rera any, nosaltres hem presentat en aquest parlament uns textos, unes llei d'atribució de competències als consells insulars. Tots aquests textos que hem dut aquí, al Parlament, el Consell Insular de Menorca i el Consell Insular d'Eivissa han assumit aqueixes competències, totes, no es pot dir el mateix respecte del Consell Insular de Mallorca, que, en dues ocasions, no ha acceptat unes determinades competències. Per tant, si en un moment determinat el pes específic que tenen respecte del pressupost aqueixes transferències que han tengut els consells insulars no és el que en principi s'hauria previst, és perquè Mallorca, en un determinat moment, no ha volgut assumir, per raons polítiques, unes determinades competències, i apart, també hem de dir que si miram el percentatge que representen aqueixes competències que han assumit els consells insulars, hem d'intentar comparar pressupostos amb dades més o manco homogènies, i si, evidentment, vostè compara el pes específic que tenien fa dos anys, amb un pressupost que a la millor era de 70.000 milions de pessetes, el percentatge que representaven aqueixes atribucions de competències als consells era un, si ara el Govern balear assumeix transferències en matèria d'educació i el pressupost global de la comunitat s'incrementa en 40.000 i busques de milions de pessetes, evidentment, aquest percentatge del cost efectiu que tenen els consells insulars fa disminuir aquest pes específic, però d'això en cap cas es pot dir que sigui centralisme per part del Govern balear cap als consells insulars, perquè crec que això és un error.

Evidentment, creim que aquests pressupostos, des del Grup Popular, intenten donar una resposta als problemes que té plantejats la nostra societat, i, evidentment, una política, apart de filosofia, s'ha de concretar en xifres, i, certamen, pareixia que es criticava el conseller que la seva professió sigui la d'interventor, però és que el pressupost, apart de dir que volem fer aquest projectes, després s'ha de baixar, s'ha de concretar, s'ha de mirar quines partides pressupostàries hi ha i s'ha de distribuir en capítol u, de personal; despesa corrent, subvencions, s'ha de baixar al detall, s'ha de quantificar i s'han de quadrar les quantitats, i crec que això és el que s'ha intentat fer des de la Conselleria d'Hisenda amb molt d'encert, i per això, el Grup Popular dona suport a aquests números que ens presenten i no donarà suport a l'esmena presentada per Esquerra Unida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passam ara a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, amb el número de registre 4901. Té la paraula el seu portaveu, el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Diguem quins pressupostos tens i et diré qui ets, si ets o no nacionalitat, per exemple.

I els pressupostos per al 1999, ben al contrari del que ens diu a estones el Sr. Rami són la demostració incontestable del migrat autogovern de les Illes Balears. Només des d'una militància ultraprovinciana se'n pot estar satisfet. Per això, hem de comprendre que per als nacionalistes, és a dir, per als qui volem gestionar el màxim de competències des de les institucions del propi país ens resulti absolutament decebedor veure com el conseller d'Economia es demostrï tot cofoi amb aquests pressupostos.

Resultaria absolutament incompreensible si no fos perquè és conseller del PP, aleshores, s'entén, perquè benaurats aquells que no esperen res, perquè mai no seran defraudats, i en el nostre cas podríem dir benaurats aquells que no esperen res de l'autogovern perquè tot els ve de sobra.

A un polític com Antoni Rami que diu que el que n'ha quedat, de la Llei de règim especial, és tan important com l'Estatut d'Autonomia, és a dir, com la Constitució política d'aquest país, crec que li ha de costar entendre, és negat d'entendre, quina és la postura del nostre grup? Fins i tot li deu venir de nou que a Madrid els deixin gestionar tants de doblers, i a posta n'està satisfet, és lògic i naturalment és ben legítim perquè al cap i a la fi, PP i PSM tenen fites polítiques molt distants. Ara bé, el que no és correcte o no ho seria, és pretendre fer veure que aquests pressupostos ens equiparen a les comunitats històriques, són històrics, per ventura sí, són històrics perquè les quanties semblen tretes d'un altre temps, i no del darrer any d'aquest segon mil·lenni. En aquest sentit, i només en aquest sentit, podríem reconèixer que són històrics. Perquè, intentem ser seriosos i comparem-nos amb els pressupostos de les altres autonomies, amb un veritable pes dins l'Estat, i no com aquest país inexistent que (...) enmig de la mar.

El pressupost que es defensa per a l'any que ve suposa una despesa per habitant de 175.000 pessetes. Avui, el

Parlament de Catalunya debat aquesta esmena a la totalitat i aprova uns pressuposts d'1.900.000.000, 320.000 pessetes per habitant, 175.000 i 320.000 no és ben bé el mateix, no sé si és que els balears hem de menester menys serveis que els catalans, tot i la nostra condició d'arxipèlag. Però és que amb aquests pressuposts no arribam ni a la mitjana, la mitjana estatal de l'any 1993, la mitjana de despesa autonòmica per habitant de fa sis anys superava les 175.000 pessetes. L'any 94 superava les 200.000 pessetes per habitant, la mitjana. Nosaltres encara no hi hem arribat. L'any 97 superava les 250.000 pessetes per habitant. Cada ciutadà espanyol gaudia l'any 97 d'una despesa autonòmica de 75.000 pessetes més cadascun de les que tendrem a les Balears l'any 99. Tots aquests anys les Illes Balears han tengut la despesa per habitant més baixa de tot l'Estat, 75.000 pessetes l'any 96, no es va arribar a les 100.000 pessetes l'any 97, la més baixa de totes. Mentre, a Catalunya, al País Basc, a Galícia, a Canàries, a Andalusia, es pressupostaven de l'ordre de les 300.000 pessetes per habitant tots aquests anys, tres, quatre vegades més que nosaltres. Navarra, 500.000 pessetes per habitant, Navarra té menys població que les Illes Balears, per menys població i no tenint caràcter arxipelàgic, resulta que l'any 96, l'any 97, tenien el doble de pressupost en pessetes que els que gestionarà aquest país l'any 99, nacionalitat, comunitat històrica o el que hagi de ser, ni la meitat del que ha gestionat aquests darrers anys Navarra. No sé si a això vostè li diu equiparar-nos.

Però en comptes de mirar la despesa per habitant, per ventura seria més raonable, com fa vostè amb el deute, de comparar la despesa amb el producte interior brut. Al cap i a la fi, si som les illes més riques d'Europa, com deia vostè avui matí, el pressupost públic del país, és lògic que sigui superior a d'altres països amb menys riquesa, tanmateix, supòs que el coneixement que en tenim de la realitat ja ens fa veure que això no és així, perquè no només estam a la cua, amb aquesta comparació també, sinó que les diferències són encara molt més espectaculars. Els pressuposts balears són els que representen el percentatge més baix respecte del propi PIB, a anys llum de comunitats com Navarra, com Andalusia o com Galícia, a les quals el pressupost suposa el 20% del PIB, del (...) en aquest cas.

Es pot al·legar que el nostre PIB és molt elevat, no és una cosa que no es pugui predicar de Navarra, però és que a Catalunya, a València, al País Basc, amb un PIB també important, la despesa autonòmica oscil·la entre el 12 i el 16%, mentre que aquí, el 96 va ser del 2%, el 97 va pujar al 3%, i enguany podem arribar al 6%. Les dades ens semblen, al nostre grup, concloents, el nivell d'autogovern és ben esquitit, i si no fos perquè són els darrers pressuposts que fa, li suggeriríem que l'anàlisi econòmicofinancera fes aquestes comparacions, perquè serien prou il·lustratives, i a més n'hi afegeixi d'altres, els *landers* alemanys, per exemple. Si vostè compara la despesa dels estats federals que gestionen de l'ordre del 25 al 40% de la despesa pública, es farà una lleugera idea de què parla el PSM quan parla d'autogovern.

Per paga, aquest dèficit d'autogovern s'amplien per la manca d'una administració única, perquè les despeses de l'Estat, en comptes de canalitzar-se a través del Govern, a través de les institucions pròpies, tanmateix s'executen per la pròpia administració general. Els pressuposts, que són el que realment expressa la política del país, efectivament ho reflecteixen, i, què passa?, que ens ve vostè o ens ve el Sr. Verger a la compareixença i ens parla d'un conveni de carreteres, i ens parla d'unes inversions i no hi ha ni una pesseta, no hem vist ni una pesseta, però és que no hi ha ni una pesseta, perquè no les gestiona aquesta administració, no les gestionen les institucions del país.

Ens ve també el conseller de Medi Ambient i ens parla d'un conveni, vostè torna a parlar d'aquest conveni a la compareixença d'avui matí per explicar els pressuposts d'aquest país, i no hi ha ni una pesseta d'aquest conveni hidràulic als pressuposts, perquè els gestiona l'administració de l'Estat.

Del règim especial i dels seus compromisos, compromisos de nivell legal, no en veim pessetes en aquest pressupost. Les transferències d'inversió de l'Estat i de la Unió Europea són ben insignificants. En primer lloc, perquè efectivament les despeses estatals i europees ho són poques a les Illes Balears, però sobretot, sobretot o també, perquè les que arriben no les gestiona l'administració autonòmica, perquè estan ben enfora d'esdevenir administració única d'aquest país. Fins i tot les competències que són autonòmiques i estatutàriament transferides i que són competències exclusives, com carreteres, com aigües, Madrid en vol mantenir el control. Aquí no s'aplica el principi de subsidiaritat, sinó el principi de dependència.

Per altra banda, tampoc les transferències competencials no han vengut prou dotades. De fet, els pressuposts que debatem són la constatació que entre tot el que s'ha dit, el càlcul de la transferència d'educació va ser insuficient. Enguany, el pressupost preveu una partida de 41.000 milions de pessetes, el cost efectiu de la transferència estava en 38.000, però en qualsevol cas, això suposava 290.000 pessetes per alumne, o ha suposat 290.000 pessetes per alumnes. La Sra. Ministra del PP, la Sra. Aguirre ens ha parlat pel territori MEC, l'any 98, de 380.100 pessetes per alumne, 100.000, 90.000 pessetes de diferència per alumne, és una barbaritat. Nosaltres sí que creim en l'educació i trobam aquesta diferència una barbaritat. Hi ha una diferència de 12.000 milions de pessetes de despesa 98 a despesa 98. L'any que ve es farà una aportació més important, la coneixem, 46.000 milions de pessetes, la despesa per alumne puja a 330.000 pessetes per alumne, 50.000 pessetes menys que territori MEC l'any 98, per alumne. És a dir, hauríem de pujar 7.000 milions de pessetes l'aportació prevista per equiparar-nos. Conseqüència: no es preveuen moltes coses; escoles d'idiomes que necessitam, formació musical, a tot estirar, el Conservatori, un dit en el cel, un dit en el cel, per favor, equip de suport multidisciplinal, alumnes discapacitats, alumnes que no entenen el català, etc., etc.

La (...) de la competència en educació, ben cert que ha tengut conseqüències en el canvi de finançament, no hi podem entrar, però hem de reconèixer que hi ha un canvi en el càlcul i, per tant, això té una repercussió. Ara bé, de 38.000 milions de pessetes haver de passar l'any 99 a 46.000 milions de pessetes, reconixeran que molt ben calculada no estava, confii que ho diguin. Ara, quasi ens estranyaria, perquè el PP té tanta necessitat de justificar la gestió del Sr. Aznar, que és de mel i sucre, que han de dir que han canviat de parer, que han canviat tant com són tractats ara, que han d'amagar els greuges i fins i tot cobrir amb aportacions autonòmiques despeses que amb bona lògica corresponen a l'Estat. Vet aquí el mal.

Només així s'explica que consentim a finançar un hospital que amb tota lògica correspon bastir a l'Insalud, senzillament perquè som incapaços de convèncer el ministre que el pagui. Si les Illes Balears, encara, estiguessin amb una situació sanitària mínimament condreta, superior, per descomptat, a la mitjana de l'Estat, perquè per això hi ha un nivell de riquesa superior, i seria d'esperar, un comprendria que si volem un plus, volem un a més a més, la Comunitat Autònoma hi hagués d'aportar, però això no és així. El tractament que hem rebut de l'Insalud aquests darrers anys ha estat d'un desfavor intolerable, durant anys, amb una despesa per habitant molt per davall de la mitjana estatal, ens deuen mils de milions de pessetes, i en comptes de demanar perdó i rescabalar-nos, encara ens faran pagar els tests romputs.

Aleshores, la pregunta que ens hauríem de demanar és, d'on surten els doblers per pagar les desinversions estatals? En primer lloc, de l'estalvi de deixar de fer moltíssimes de coses, moltes coses que s'haurien de fer no es fan o es prometen moltes coses que es deixen un any per l'altre, un any per l'altre, i no s'arriben a fer, per exemple els trens o per exemple el mateix Pla del Pla, que havia de ser tot lo món, i al final senzillament ni s'aprova. Això representa un gran estalvi, certament.

Una altra manera és gastar ara i aviat allò que es pagarà en deu anys o més, però fer endeutar els ajuntaments, perquè Standard&Poor's no es molesti, i feim endeutar els ajuntaments fins i tot amb competències autonòmiques com centres de salut, com instituts de secundària. Enguany no es pressuposta ni un 10% del que costarà el Pla Mirall, no és en deu anys, no es pressuposta ni el 10%, ara, no hi ha endeutament. Però també és cert que en el sistema del finançament tendrem més favorable el 30% de l'IRPF, suposa 40.000 milions de pessetes i ja es pressuposten 2.000 pel fons de garantia que celebrem, un increment de finançament de l'ordre dels 3.500 milions. Però si educació passa de 41 a 46, on és la diferència? La diferència és que el Govern confia que el negoci immobiliari de les Illes Balears continuï disparat. Que la venda de Mallorca, Menorca i Eivissa als estrangers es mantengui i fins i tot augmenti, només així s'explica l'increment espectacular de l'import de patrimoni, de transmissions patrimonials, arribam als 20.000 milions de pessetes, 5.000 milions més que l'any passat; actes jurídics documentats, 1.200 milions més, 7.500 ja; es parla d'un terç de bilió de transmissions, valor declarat, un terç de bilió, són més de 60.000 operacions probablement que hi haurà, això, evidentment, no són els 750.000 habitants que canvien de casa, això és un trànsit massiu, amb segregacions, amb sistemes industrials per a aquests 250.000 alemanys que demanen un habitatge. Això és en el que confia el Govern.

Aquesta és l'aporta del PP, i és l'aposta que ha fet tots aquests anys, i és l'aposta per la qual el conseller de Medi Ambient, com es reconeixia, ens deia "continuïsmes, continuïtat", quina és la principal característica dels pressuposts?, la continuïtat, el continuïsmes, fins i tot la repetició dels objectius, clar que sí, el mateix, s'ha de reconèixer una coherència incontestable al PP, als seus pressuposts, fa vint anys que diuen el mateix, en els pressuposts. Les declaracions les canvien de tant en tant, però els pressuposts són immobiliers i immobiliaris.

El PP ha canviat de nom, fins i tot en els discursos, però no en les seves polítiques. El que sí ha canviat és la realitat social i la sensibilitat social, i això ho coneixerem. Fa quinze dies, més de 30.000 persones demanaven als carrers de Palma un canvi en la política territorial i mediambiental, ni una partida per donar satisfacció a aquesta demanda, bé, sí, partida n'hi ha una, amb un títol nou, un títol interessant, les desclassificacions, 1.000 pessetes. desgraciadament el Sr. Ramis no ens va saber explicar què podrien fer, quines serien les prioritats de despesa per poder destinar 1.000 pessetes, amb 1.000 pessetes, francament, miracles n'esperam d'aquesta austeritat, confio que ara sortirà aquí, i no despatxarà cap al Sr. Ramis, sinó què dirà què fa comptes fer amb 1.000 pessetes.

Perquè la memòria del turisme, fixa entre els seus objectius l'augment de l'oferta turística, un altre és la desestacionalització, un altre, un dels objectius, augment de l'oferta, i el titular diu que necessitam trenta camps de golf. Molts de projectes als pressuposts, moltes directrius, molts plans, ni una pesseta, ni una pesseta per fer-hi joc.

No ens podem allargar en política ambiental, ja tenc el pilot vermell, i tan sols dir que es manté la mateixa política hidràulica, en residus, com l'any passat, com fa dos anys, es diu que s'ha de fer reciclatge, compostatge, que s'ha de fer reutilització, zero pesseses, però tot això s'ha de fer, amb zero pesseses.

En trens, el mateix projecte que ens varen vendre l'any passat, ja havia d'estar fet, els 2.000 milions, xerrar de moltes altres coses, pesseses, les que havien d'estar pressupostades l'any passat i que ens havia dit el Sr. Verger que faria l'any passat, 2.000 per a Sa Pobla, Alcúdia, ni parlar-ne, no es grafia, parlar-ne molt, però no es grafia.

Política energètica, 175 milions. Faran el que voldran amb 175 milions, potser estiguem d'acord amb tota la despesa que facin amb 175 milions, ho dubt, però amb 175 milions no es fa política energètica, Sr. Rami.

Hauria de fer una petita referència, abans d'acabar, com a mínim a la despesa social. Després de l'estudi de Caritas sobre les bosses de pobresa, que hi hagi una línia dels pressuposts que xerri d'un pla de pobresa amb 5.400.000 pesseses, és una broma de mal gust. La de les 1.000 pesseses de desclassificacions, com que van un poc de bromes, li admet com a acudit, però la de pobresa, crec que valdria més que com a mínim, el nom de pla li llevin, ens digui que hi ha 30 partides per altres bandes, li direm que són insuficients, però llevi aquesta línia, llevi-la, perquè fa mal d'ulls; com en fa la del Pla gitano, com la del Pla de drogues, com la del Pla de la sida, que amb aquestes quanties no es poden afrontar aquests problemes. Incrementin les aportacions ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat ..., a mi em sap greu, vostè mateix s'ha fet la primera advertència, jo li vaig la segona, du bastant de temps amb el pilot vermell encès, sap que són quinze minuts, i ja en du vint-i-dos.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Ho acceptaré, Sr. President, però no podria partir sense fer una referència a no arribar al 2% dels consells insulars, que la despesa autonòmica, els consells insulars no arribin al 2%, i que el Sr. Rami digui que l'augment demostra sensibilitat del Govern respecte de l'insularisme i dels consells insulars, senzillament, que la Sra. Salom fins i tot digui que han complit l'objectiu del programa electoral, jo dic, bé, idò el PP ha complit el que volia, un 1'71% de despesa autonòmica en els consells insulars.

Només una pregunta i abans de tornar-hi, per intentar després a la rèplica aclarir-ho: fons de cooperació municipal?, jo he vist zero pesseses, zero pesseses. Digui'm on para, perquè, francament, zero pesseses hem vist i no hi ha cap projecte amb aquest nom.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Intentaré ir lo más rápido posible para facilitar que podamos acabar pronto esta reunión y que, por tanto, los diputados de las islas de Ibiza y Menorca puedan volver a sus lugares de origen, y así ser sensibles a la problemática pluriinsular de nuestras islas.

Únicamente hacer un par de reflexiones importantes. El Sr. Alorda ha empezado muy especialmente su discurso en un tono nacionalista, en un tono nacionalista que realmente de contenido sólo tenía el tono, porque el discurso era claramente socialista, no sé si le gusta que le diga que es nacionalsocialista o no, pero en cualquier caso es un tono más socialista que nacionalista; su discurso es, hay otras comunidades autónomas, hay otras nacionalidades, no sé por qué siempre le sale en el discurso Catalunya como referencia, no sé por qué en las elecciones se dedican a pedir el voto para *Convergència i Unió* en las Islas Baleares, siempre la referencia es Catalunya. Bien, creo que la libertad de desplazamiento, no sólo en España, sino en toda Europa, es libre, y si alguien considera que en Catalunya es donde se hacen bien las cosas, pues no hay nada más que decir.

En cualquier caso el discurso que hace el Sr. Alorda, que es "en otras comunidades autónomas hay más presupuesto, el presupuesto *per capita*, el presupuesto en relación al PIB, etc., etc., es mayor, lo cual significa que tienen más capacidad de autogobierno", bueno, yo creo que es importante, yo creo que es importante decirle qué cosas tenemos más en las Islas Baleares que en esas otras regiones, y probablemente tenga mucho que ver con el hecho de que en estas islas, el presupuesto *per capita* o el presupuesto con relación al PIB sea de los más bajos, eso que usted valora como un factor negativo, probablemente pueda ser valorable como un factor positivo; somos la comunidad con el PIB *per capita* más elevado de España, no sé si en Catalunya eso lo ven como un factor a envidiar o no, no sé si en empleo en Catalunya tienen algo que envidiarnos o no, no sé si en crecimiento económico en Catalunya tienen algo que envidiarnos o no, no sé si en protección medioambiental tienen o no algo que envidiarnos en Catalunya, no sé si en nivel de endeudamiento, que tiene mucho que ver con las cifras de presupuesto, en Catalunya tienen algo que enseñarnos; tampoco sé si en reducción de impuestos, o en equipamientos sociales, o en calidad de vida tienen algo que enseñarnos. Lo que está claro es que ni en Catalunya ni desde el PSM tienen mucho que enseñarnos en relación a estos temas, y son unos temas que yo creo que afectan mucho más a los ciudadanos de estas islas de lo que le afectan si el presupuesto de la Comunidad Autónoma es más grande *per capita* o es más grande en relación al PIB que, insisto, en buena medida yo entiendo que usted no lo entienda, porque insisto que su discurso es un discurso socialista, no es un discurso nacionalista. Pero, en buena medida, el hecho de que el presupuesto de la comunidad autónoma, en buena medida el hecho de que el Gobierno no pretenda suplantar, no pretenda sustituir la iniciativa privada, es lo que está ... Le agradecería al Sr. Quetglas que si tiene algo que decir lo diga conforme al conducto reglamentario.

(Aldarull a la sala).

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, prec un poquet de silenci, perquè, si no, es fa difícil entendre l'exposició del Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

En cualquier caso, en cualquier caso, es precisamente el hecho de que desde la administración pública no queramos ser los protagonistas del crecimiento económico, los protagonistas de la sociedad, lo que explica que seamos los primeros, en todos esos parámetros a los que me he referido y los que no tengamos nada que envidiarles a todas esas nacionalidades con las que usted tanto sueña, a las que tanto envidia y para las que pide usted los votos en estas islas. Votos que, por cierto, no sé qué rendimientos traen después a estas islas, le recuerdo que ya en las pasadas elecciones, ustedes solicitaron votos para *Convergència i Unió* y desconocemos a lo largo de toda esta legislatura, qué es lo que *Convergència i Unió* ha hecho en el Parlamento Europeo, por estas islas, le agradeceré mucho que nos haga la larga lista que justifica sus campañas electorales.

Bueno, en aras a la brevedad a la que me he referido antes, únicamente decir que usted manifiesta estar muy separado de los planteamientos que hace el Partido Popular, sin embargo está absolutamente próximo a los planteamientos que hace el Partido Socialista, ustedes dialogan continuamente, incluso en voz en alto, en las intervenciones de los demás, su nivel de compenetración es absoluto, y desde luego, el nivel nacionalista de esta fuerza político, usted me lo explicará, yo desde luego no lo entiendo, igualmente eso también facilita la falta de credibilidad de su nacionalismo, probablemente facilite el que de cada vez más estén más próximos de otras fuerzas nacionalistas que son cualquier cosa menos una fuerza con ideología en estas islas. Ustedes han dicho en su reciente congreso que el Partido Socialista tiene que tender más hacia el centro sociológico de estas islas, y bueno, les aseguro que el centro sociológico de estas islas, está muy próximo a los planteamientos del Partido Popular, y en ese sentido le recomiendo que procure atemperar y que procure no diferenciarse tanto de los planteamientos del Partido Popular, si realmente sus declaraciones no son más que declaraciones a la galería y son algo más.

Las dotaciones para educación son insuficientes, por supuesto, lo serán siempre, por mucha dedicación que le demos, serán insuficientes, pero de ahí a decir que las dotaciones presupuestarias que negociamos, que conseguimos en el traspaso, eran insuficientes, bueno, manifiesta una absoluta ignorancia por parte de su fuerza, que evidentemente no han tenido la oportunidad de negociar nunca unos traspasos competenciales, por tanto esa ignorancia podría llegar a ser comprensible, pero en cualquier caso demuestra también que la compenetración con las fuerzas con las que ustedes gobiernan en el *Consell Insular de Mallorca*, y con las que coordinan sus políticas de todo tipo, de oposición al Partido Popular, no les trasladan toda la información, porque los más destacados representantes del Partido Socialista Obrero Español de las Islas Baleares habían evaluado estos traspasos en 36.000 millones de pesetas, casi 5.000 millones menos de lo que el Partido Popular consiguió, no obstante, su nacionalismo les permite pasar por encima de estas agresiones a las Islas Baleares, sin mayor problema.

Política social, inversiones medioambientales, inversiones ferroviarias, planes sociosanitarios, *consells* insulares, son todos temas que en mi intervención inicial, en mi discurso inicial me he referido expresa, explícitamente y ampliamente a ellos, y, por tanto, reiterarlos aquí sería ocioso, y en aras a esa brevedad que he prometido ... termino aquí mi intervención, agradeciendo la suya.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rami. Pel torn incidental, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en qualsevol cas és evident que tenim referents diferents, el Sr. Rami, crec que cada vegada quan vol defensar, si té uns pressuposts importants o no, es mira a La Rioja, i nosaltres ens miram a Catalunya, ens sembla un bon referent, però n'utilitzaré un altre, Navarra, li agradarà més, perquè 20% del PIB és el seu pressupost públic, del 96-97, governat per UPN, no sé si els coneix, perquè no el veig molt versat en política estatal o en forces polítiques, és afí al PP i, per tant, no entenc aquesta ridiculització de la gestió en un percentatge important del PIB. Vostè, avui mateix, si no van errats els periodistes, alaba Navarra i està molt content que la nostra comunitat pugui estar en el nivell de solvència de Navarra, d'Euskalèria o de Canàries, Canàries té sobre el seu PIB deu ser de l'ordre del 17%, de despesa del PIB, tampoc no sé si li semblarà bé l'exemple de Canàries, l'exemple de Canàries on gasta 350.000 pessetes, com a mínim, per habitant, el doble, el doble per habitant del que gasten a les Illes Balears, però és que a Navarra són 500.000 pessetes per habitant, que diu que són comunistes, com a mínim, a Navarra, jo crec que ja han superat amb escriure l'estalinisme, no sé vostè com ho veurà.

De la política catalana i del que necessiten, jo li deman que faci una telefonada al Sr. Fernández Díaz i li demani, i un dia podem fer un debat sobre la política europea del nostre grup, i amb molt d'interès li intentaré explicar.

En qualsevol cas, crec que avui el que voldríem aclarir és a veure si la despesa autonòmica que tendrem per a les Illes Balears respon o no a les necessitats d'aquest país nostre. Nosaltres li deim que no podem estar satisfets mai que es gastin a les Illes Balears, per alumne, menys que a la resta de l'Estat, mai, mai, vostè diu que sí, que no hi ha problema, fins i tot n'està content, perquè com que nosaltres no sabem com es negocia a Madrid, i a Madrid deuen ser molt durs, i que els del PSOE, als quals jo no he justificat per a res, sinó que els hem fet totes les crítiques que els havíem de fer respecte d'aquesta gestió, resulta que havien d'estar contents perquè a Madrid són molt durs. No, Sr. Rami, mentre no hi hagi com a mínim la mateixa despesa per alumne a les Illes Balears que hi ha a l'Estat espanyol, aquest grup parlamentari no estarà satisfet, però que surti vostè i que digui que és tot lo món i que la gran inversió en educació, i que n'està tant content, justifiqui vostè la seva alegria, nosaltres consideram que, mentre no hi hagi les mateixes pessetes per alumne, com a mínim, perquè nosaltres aspiram a un plus, efectivament respecte de (...) del Partit Popular, indiscutiblement que volem un plus, però ja ens conformam a arribar-hi, sap que diuen, per cert, per exemple, autors progressistes, aquests sí, en educació?, alguna diferència hi ha d'haver, que una despesa raonable en educació, és el 6% del PIB, hi ha diversos autors, Unesco, parl d'autors internacionals, també, de molts d'indrets. El 6% del PIB és exactament tot el pressupost de la Comunitat Autònoma, 134.000 milions de pessetes dedicats a educació, aquest és el 6% del PIB, perquè se suposa que un país que genera molta riquesa necessita uns pressuposts públics, austers, si són de dretes, més interessats en la distribució de riquesa, a posar límits al creixement, a racionalitzar la producció econòmica o el mercat per part de l'esquerra, però sempre més intervenció que no a un país on no hi ha riquesa. En aquest cas, el percentatge damunt el PIB sol ser, entenc jo, prou representatiu. Bavejar que s'està per davall de la mitjana espanyola, moltes d'elles governades pel Partit Popular, per davall de la mitjana espanyola de despesa autonòmica amb referència al PIB, francament és evident que nacionalista, vostè probablement sí que ho és, però de l'Estat espanyol, i per això mateix, i per això mateix, vostè demana el vot per a gent de Madrid, perquè governin allà, i entén que quan nosaltres, per fer valer els drets de la gent d'aquí, demanam el vot, ens coaligam amb altres forces nacionalistes, vostè no ho entengui, però nosaltres sempre demanam el vot per a la gent d'aquí i per als interessos d'aquí, això no ho dubti mai, malgrat ho facem amb coalicions electorals, com fa vostè, no es presenta amb cap grup independent balear, que jo sàpiga.

Per altra banda, no m'ha contestat res de la protecció del territori, hi havia un, jo duia un retall d'una pàgina sencera de diari que deia "tranquils, que el Govern crea un fons per pagar les indemnitzacions per desclassificació sòl", fins i tot se'ns recomanava als grups de l'oposició "no faceu demagògia, perquè ara el Govern ja fa un fons", 1.000 pessetes, del fons?, jo és que no sé si ens ho contestarà o no, jo, en tot cas, des del nostre grup hem fet una col·lecta per augmentar aquesta quantitat en el 50%, li deix cent duros per augmentar un 50% d'aquesta aportació, per si de cas són capaços de donar-li realment molta sortida.

I, per descomptat, ens torna a sumar, i li donarem l'oportunitat de protegir Es Canons que veig que avui és la seva gran reivindicació, drem una esmena a la Llei d'acompanyament dels pressuposts per protegir Es Canons, serà la segona vegada que ho duim a aquest parlament. Aquest parlament hi havia un temps que aprovava protecció, recordi-se'n de la Llei d'espais naturals, quan el PP estava en minoria i votava en contra de quasi tots els espais protegits a la Llei d'espais naturals, però es varen protegir i desclassificar sòls, en aquest parlament. LI donarem l'oportunitat de tornar-hi i de tornar-ho a fer.

Jo crec que és cert que ha de ser, diguem-ne breu, amb la seva contestació, però ens agradaria que s'implicàs una miqueta més amb el tema mediambiental i amb el tema dels consells i amb el tema social. En el tema medioambiental ens interessa molt, i acabaré, Sr. President, perquè el Govern del PP ha vetat discutir en aquest parlament la protecció del litoral, i ha vetat discutir una llei de protecció del litoral que ha presentat el nostre grup perquè tenia repercussions pressupostàries. Bé, nosaltres dèiem o el PP no vol protegir el litoral o el PP durà una partida diferent de la de l'any passat per protegir el litoral. Resulta que ens diu que no hi ha partida, i en canvi anuncia pels mitjans de comunicació que sí que es protegirà el litoral, això expliqui'ns-ho, perquè, Sr. Rami, en democràcia, prohibir a un parlament que tracti un tema, és un tema molt delicat. Vostè ho hauria de comprendre, és un tema molt delicat.

En qualsevol cas, continuarem mantenint aquesta esmena a la totalitat i li dic ja i li confés que sense gaire convicció i sense gaire confiança que vostès li donin suport ni que vostès l'entenguin, tan sols. Però, tanmateix, fins i tot si ho fessin, fins i tot si ho fessin, segurament, com diu l'escriptura, no és bo posar vi nou dins bótes velles. En qualsevol cas, ja arribarà el moment de canviar les bótes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Per tancar la qüestió incidental, té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Deix la seva aportació perquè s'ingressi als pressuposts del Parlament. Bé, ha canviat de comunitat, ara és Navarra el referent, jo l'únic que li puc dir és que tampoc no tenim res a envejar a Navarra, Navarra és una comunitat que tenia l'any 94 en relació a la mitjana d'Espanya 1.708.000 pessetes de renda per habitant, quan les Illes Balears tenien 2.044.000 pessetes, i així era en aquesta relació; en termes percentuals les Illes Balears s'han mogut, l'any 94, 95, 96, 97 entorn d'un 33% per sobre de la mitjana espanyol, per sobre de la resta de comunitats o de nacionalitats, com vulgui dir vostè, d'Espanya, i el cas de Navarra ha estat un 11 o un 12% per sobre de la resta de la mitjana espanyola. No entenc quina era la relació que vostè trobava entre Navarra i Catalunya, però ara, veient aquest quadre, ja la veig, i és que el nivell de renda *per capita* de Navarra és exactament el mateix que el de Catalunya. Ara entenc per què ha pres l'exemple de Navarra.

Bé, en qualsevol cas, ni de Catalunya ni de Navarra tenim res a aprendre, evidentment hem d'aprendre de tot el món, però realment els resultats de la nostra societat, de la nostra economia, són prou, prou engrescadors, prou bons en el que és el funcionament del nostre model de societat per tal de no haver de tirar per la borda el nostre model per agafar-ne un altre que no és el nostre. I en aquest sentit, en el que és agafar un model que no és el nostre, li agaf el seu repte, i jo li demanaria que, d'alguna forma, expliqués davant els mitjans de comunicació, davant d'aquesta cambra o davant on sigui, en qualsevol cas si no ho fan ara, la societat els ho demanarà d'aquí sis mesos, quan comencin a fer campanya electoral per demanar vots dels ciutadans de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa, en favor de representants de Catalunya. Això és perquè ens expliquin, quan tornin a demanar aquests vots, que ens expliquin quins han estat els resultats dels vots que varen donar als representants de Catalunya al llarg d'aquests quatre anys, jo particularment no els conec, probablement és una qüestió d'ignorància, però dubto que hi hagi algú més en aquesta cambra que els conegui, ni tan sols els representants del PSM.

Veig que vostès continua *pertinaz en el empeñamiento* de la despesa per habitant, de la despesa per PIB, de la importància del pressupost, etc., miri, li insistesc que un dels factors que fan que la nostra societat sigui una societat dinàmica, una societat generadora de riquesa, generadora de llocs de feina, és el fet que des de les administracions no intentem protagonitzar el gruix de les activitats. I això, la nostra societat ho ha entès així en el passat i ho entén així al present, i això és el que explica que vostè compari coses que són incomparables. Vostè compara la despesa per alumne de les Illes Balears amb la despesa per alumne de Canàries, o de Navarra o de no sé on, però no compara els diferents percentatges d'incorporació d'alumnes a la formació concertada i a la formació lliure, a l'escola privada. És evident que la formació concertada té un nivell de despesa inferior a la dels col·legis públics, i sorprenentment aquest nivell de despesa inferior no comporta una demanda per part dels ciutadans inferior, sinó ben al contrari, resulta que la gran majoria de ciutadans demanen més per als seus fills ser inscrits a les escoles concertades que no a les públiques, això hauria de donar algun element de reflexió i hauria de donar, com a element de reflexió a vostè mateix, que no és la despesa per alumne el que determina la qualitat educativa. I això no significa en cap cas qualsevol actuació no social, regressiva des del punt de vista social perquè per als ciutadans, la formació, l'educació és tan gratuïta en l'educació concertada com en l'educació pública, l'única diferència, en tot cas, serà una diferència corporativa en el sentit que hi hagi un cos de funcionaris que dona classe o que siguin uns professors sense haver passat oposicions, sinó passant el sedàs del treball diari els que donin aquestes classes. I el fet de les diferents estructures de formació concertada o de formació lliure, és el que determina els nivells diferents de necessitat de dotació econòmica per fer front a les infraestructures educatives. En qualsevol cas, avui, el nivell de prestació dels serveis educatius a les Illes Balears és molt superior al que vostè pren com a referent, al de Catalunya, per exemple, que tant li agrada i per al qual demana els vots, i el de Navarra, per exemple, per al qual no demana els vots, però qualsevol dia podria passar, ves a saber. Una vegada s'ha perdut el nord, es pot acabar a qualsevol lloc.

Un altre tema que ja li he explicat al Sr. Grosske abans, veig que vostè no atenia o no volia atendre o no ha entès, igual que tampoc no ha entès el tema de la importància de la despesa pública de dins el model de desenvolupament econòmic. Miri, per a protecció del territori, la protecció del territori requereix el procés de desclassificació d'una prèvia negociació, així està establert a les lleis que regulen aquests temes a la nostra comunitat, i, per tant, aquestes actuacions no poden acordar-se aquí, des del Parlament, s'han de negociar amb els propietaris, amb les persones que puguin tenir uns drets adquirits en aquests processos de desclassificació, i el que s'ha establert aquí no és una partida de 1.000 pessetes, jo comprenc que per a vostè és més fàcil fer acudits que no fer política, però la partida de 1.000 pessetes a la qual vostè es refereix, és una partida ampliable, li he explicat al Sr. Grosske. Veig que vostè no sap què és això. Una partida ampliable significa que és una partida que pot créixer tant com sigui menester i tant com les disponibilitats pressupostàries ho permetin, d'acord?, això significa que per a la protecció del territori, el Govern ha posat en marxa un mecanisme que li dona prioritat absoluta sobre la resta de despeses pressupostàries que estam discutint en aquest pressupost. A això, tal vegada, el Sr. Quetglas li diria ves a saber què, un altre fantasma d'aquests. En qualsevol cas, parlant d'Es Canons li he de dir

que el Govern no parla en (...) o en concertacions de repartiments de papers dins el pacte de progrés, perquè vostès en el pacte de regrés o en el pacte d'esquerres o com li vulguin dir, es reparteixen els papers, i un dia estan tots d'acord a fer una política anti PP, però mai no es posen d'acord a fer polítiques positives, un dia n'hi ha uns que diuen que s'ha de posar un tercer fons, n'hi ha uns altres que no, un dia n'hi ha uns que convoquen manifestacions contra el tercer fons, i al cap de tres anys diuen que es farà un fornet, o no sé com li diuen a això, tal vegada és un fons ... bé. En definitiva, des del Partit Popular parlam en fets i parlam, en el tema d'Es Canons, vàrem aprovar un acord en Consell de Govern dient que per finançar la desclassificació d'Es Canons, el Govern hi posaria una part molt important del finançament, són altres grups parlamentaris, són altres grups polítics d'aquestes illes els culpables que Es Canons avui estiguin urbanitzats i són dels seus socis i són dels que vostès hi donen suport, s'ha de recordar que ells tenen la majoria de vots i vostès, com a partit minoritari no estan fent cap denúncia en aquesta actuació d'aquest partit majoritari i vostès hauran de fer front a les seves incoherències, a les seves irresponsabilitats i a la seva demagògia davant dels seus electors. Afortunadament als nostres, poc els importen les seves incoherències, perquè les coneixen molt bé i les eviten no votant-los.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rami. Grups que vulguin intervenir?

Passam a la següent esmena a la totalitat, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, i per part del Sr. Balanzat se m'ha fet arribar el desig de repartir-se el temps entre els dos portaveus. Té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Uns pressuposts reflecteixen, com és obvi, la política d'un govern, i, per tant, del Partit que li dona suport, i jo crec que, en aquest cas, el que podem extreure de la lectura de les xifres de tots els totxos dels pressuposts, és bàsicament que la política del PP continua essent la mateixa de sempre, la mateixa de sempre que hem criticat durant tota aquesta legislatura en aquesta cambra. No hi ha cap canvi significatiu en cap aspecte, tot continua igual que sempre, aquesta seria una mica la idea central: cap novetat, cap novetat, fins i tot diria que hi ha coses pitjors que abans, hi ha, quasi diria burles, posaré alguns exemples ràpidament, per exemple en qüestions d'ordenació territorial, cap novetat, i posaré per exemple aquesta tan parlada i ja comentada partida de 1.000 pessetes, per desclassificar sòls urbanitzables, i jo crec que això és una vergonya. El Sr. Rami ho defensa dient que això són 1.000 pessetes però que és ampliable, ampliable a quant, a les 500 que li ha donat el portaveu del PSM, més 20 duros més que li puc donar jo ara?, jo crec que si realment hi ha una política seriosa, ... el Sr. President serà dipositari dels 20 duros que deix per ampliar la partida, que ara ja està en 1.600 pessetes.

Bé, bromes a part, jo crec que si el Govern es vol prendre seriosament el tema de la desclassificació d'urbanitzables, el que ha de fer és posar una partida com Déu mana als pressuposts, important, per fer front a possibles indemnitzacions o a possibles responsabilitats, per fer front al que sigui necessari en tema de sòls urbanitzables. D'aquesta manera podríem comprovar la seriositat d'aquesta mesura. Clar, és difícil poder creure, hem de fer un acte de fe, de pensar que aquestes 1.000 pessetes algun dia podran créixer, qui sap, algun dia sí, o no, o no. Per tant, jo crec que hem de ser seriosos i hem de veure, realment, que amb aquestes 1.000 pessetes simbòliques, amb aquestes, ara, 1.600 pessetes, es veu clarament quina és la voluntat proteccionista del Govern balear, com fins ara ha demostrat una nul•la voluntat proteccionista.

I continuant amb temes de medi ambient, ràpidament algun exemple, tampoc no hi ha cap novetat, els dirigents del Partit Popular se n'omplen la boca, els darrers anys, parlant de model energètic i que han de fomentar, per exemple, les energies renovables, però continuant veient que el Partit Popular destina una misèria, una absoluta misèria, per exemple, al foment de les energies renovables, per exemple. O en temes d'aigüa, hi ha aparentment, aparentment, una partida important per a depuració, però enlloc no diu, enlloc, quin tipus de depuració es farà; no sabem si serà una depuració terciària o si continuaran fent depuradores dolentes com ara que són les secundàries, que serveixen per a ben poca cosa com tots vostès saben, i que els pagesos no en volen ni sentir a parlar. Tampoc no hi ha, per exemple, cap programa específic d'estalvi i reutilització d'aigua. No hi ha cap programa específic, per exemple.

En infraestructures, cap novetat. Bé, sí, l'única novetat és que ara el Pla de carreteres que començarà a aplicar-se, el començaran a executar des de Madrid, el començaran des de Madrid, no des d'aquí; per tant, tendrem carreteres d'importació, per dir-ho d'alguna manera, el frau d'importació. Per tant, més carreteres i autopistes, cal reconèixer que amb el tema del tren, aparentment, aparentment es millora una mica, però no hi ha, per exemple, cap previsió d'inversió per fomentar i millorar la xarxa de transport públic no ferroviari. Jo vull recordar que tren només n'hi ha a Mallorca, però a Eivissa, a Menorca i a Formentera no hi ha tren, però sí hi ha un transport públic molt deficitari que seria necessari impulsar, fomentar i ajudar.

En temes, per exemple, d'habitatge social, l'altre dia, per exemple, vaig veure amb sorpresa com el conseller Rami venia a Eivissa i explicava que es farien a Eivissa 24 habitatges socials més per a l'any 99, quan vaig mirar els documents vaig veure que això significava poc més que un 2% de tots els habitatges socials que es faran a les Illes. Per tant, és poca inversió en habitatge social i la poca, el 90% és per a Mallorca.

I el que veim és, com sempre, inversions de tipus grans plans propagandístics, el Pla Mirall, el Pla de comerç o d'altres similars, que són, com ja hem denunciat moltes vegades, pur mostrador, imatge, façana, propaganda, en definitiva.

En el tema d'agricultura, per exemple, passa el mateix. El foment de l'agricultura ecològica que a les diferents comunitats autònomes i als diferents països cada vegada es pren més seriosament i de cada vegada es fomenta més, aquí ocupa el 3'5% de tot el pressupost que gestiona la Direcció General d'Agricultura, no de tota la conselleria, de la Direcció General d'Agricultura, 3'5%, una misèria. I després hi ha un altre programa que hem vist a Agricultura, perillós, per exemple, el famós programa 5b que aparentment, aparentment serveix per a coses molt bones, però que és un sac on s'hi pot ficar qualsevol cosa com, per exemple, subvencionar hotels al camp, és a dir el que és, entre cometes, agroturisme o turisme rural, que es tradueix a la pràctica a subvencionar hotels enmig del camp, això també es troba subvencionat o, per exemple, allò que es diu condicionament de camins rurals, que vol dir asfaltar camins rurals, que no fa cap falta asfaltar-los, també se subvenciona i es fomenta això.

En temes d'educació, un petit exemple, com saben vostès està previst, des de fa uns quants anys, que es construeixin tres instituts a Eivissa. Jo vaig buscar als pressuposts on estava la partida dels tres instituts i vaig trobar que, com a molt, sumant totes les partides que feien relació a nous centres educatius, surten 250 milions de pessetes, quan, quedant-me curt, són 1.300 milions de pessetes el que costarien aquestes institucions, 1.300 milions de pessetes.

0'7%, enhorabona. Efectivament, l'any passat ja ens varen intentar enganyar amb el 0'7 dient que ja era el 0'7 quan realment no ho era, enguany ho reconec, dient que enguany sí, el que passa és que, clar, la concessió d'ajudes anirà al lliure arbitri i caprici de la consellera de torn, que decidirà què fa amb aquests 1.000 milions de pessetes.

Consells insulars, els parents pobres, com sempre.

En definitiva, són uns pressuposts fets des de la prepotència desenvolupista i destructora, uns pressuposts que no han escoltat la veu d'aquelles 30.000 persones que varen sortir al carrer i que varen cridar "Prou!" a aquest model de creixement. I així ens va.

Res més, gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat, i perdoni, però aquesta presidència no pot acceptar que deixi els doblers aquí damunt. Moltes gràcies.

Sra. Maria Antònia Munar, del Grup Parlamentari Mixt, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Vivim un moment històric, per primera vegada, encara que no sé per quant de temps, aquesta comunitat és una nacionalitat històrica, i mira per on, el Govern del PP, el mateix que defensa que no siguem una nacionalitat històrica, enlloc de presentar uns pressuposts que vagin a favor d'aquesta història, almanco del nostre futur, presenten uns pressuposts que van en contra de la història, de la modernització i de la competitivitat, la veritat és que són un fidel reflex del que és aquest govern en aquest moment, és a dir, res. Se saben, se senten totalment acabats, la prova, claríssima, és que ni els membres del Govern són aquí, ni el president escolta el debat pressupostari, un dels més importants que es fan durant tot l'any, ni tampoc els diputats i diputades. La veritat és que pel que els queda, val més gaudir als passadissos, que sempre és molt més divertit que escoltar els senyors i senyores diputats.

Però, què es pot esperar d'uns pressuposts d'un grup que du al Govern devers dos anys, que amb una legislatura ha canviat tres vegades de president i que la característica i la tònica és la de les traïcions, la de les ganivetades, les divisions internes, no saber qui ha de ser el proper candidat, estar més preocupats per qui va a les llistes que ara negocien, aquí, a fora, que no pel que realment és el futur d'aquesta comunitat i els seus pressuposts. Normalment, s'espera que quan hi ha el debat dels pressuposts, tots els diputats, els ciutadans, estiguin interessats a saber què pensa el Govern, i el normal és que el president del Govern escoltats els debats, que també els escoltassin tots els consellers i amb atenció els diputats, i que hi hagués un cert esforç per part del que en aquest moment és el responsable dels pressuposts i que procuràs tenir una exposició brillant, que animàs el ciutadà, que sapigués que aquest govern té un pressupost que reflecteix el que es vol per a aquesta comunitat, just es fa tot el contrari, se surt aquí d'una manera molt grisa, avorrint, perquè jo crec, i això ho aconseguen, que el que pretenen és avorrir els senyors i senyores diputats, avorrir el ciutadà que pot escolar aquests pressuposts, perquè és la millor manera que el ciutadà no se'n temi del que fan vostès, que és precisament no fer res. Només estan preocupats per mantenir-se al Govern, i això és el reflex del que ens demostra aquest pressupost.

Vostès no tenen cap tipus de planificació, no tenen cap objectiu que no sigui continuar tots asseguts a la cadira. Fa escassament uns mesos, vaig dir al seu president, en el debat de la comunitat, que era el pitjor discurs que s'havia fet mai en aquesta cambra, avui no li puc dir al conseller d'Economia que sigui el pitjor discurs, la veritat és que és un discurs inexistent, totalment opac, avorrit, que el que pretén és que no se l'escolti i complir un tràmit. Avui vostès han vingut aquí simplement a complir el tràmit que diu el Reglament, els pressuposts s'han de presentar, però jo crec que han arribat a la conclusió, la gent del PP, que no els administraran de futur, i, per tant, com que no els han d'administrar no els preocupa massa ni com són aquests pressuposts ni que realment siguin la realitat del que vostès pensen fer de cara al futur. Demostren, realment, que no saben cap on van i que estan convençuts que perdran les properes eleccions, aquesta és la meua conclusió.

De tots els pressuposts, Unió Mallorquina destacaria un aspecte que creim que és fonamental, i és que no avancen en absolut, amb aquests pressuposts, en el que és la nostra autonomia i el nostre autogovern, continuem dependent totalment de Madrid, des de Madrid ens continuen comandant, el fet de tenir més competències o la gestió del 30% de l'IRPF no ens serveix absolutament per a res. Si tenim en compte els recursos de les diferents comunitats autònomes que tenen com nosaltres la competència en ensenyament i hi afegim els recursos de l'Insalud, per poder fer comparacions homogènies, aquestes illes continuen estant totalment discriminades, i m'agradaria que una vegada per totes, el responsable d'Economia d'aquesta comunitat m'explicàs per què els habitants de les Illes Balears hem de tenir 75.000 pessetes manco que tots i cadascun dels ciutadans d'Andalusia, m'agradaria saber per què, no m'ho han contestat mai, sé que ho he dit més d'una vegada en aquesta tribuna, però mai no m'han sabut dir per què els ciutadans de les Illes Balears han d'estar discriminats en contra de totes les altres comunitats. Per què nosaltres hem de tenir 75.000 pessetes manco que els andalusos, 100.000 pessetes manco que els bascs i dues vegades i mitja manco que un ciutadà de Navarra. No ho entenc, perquè si som els que més aportam, per què no hem de ser, almenys, els que rebem igual que les altres comunitats autònomes.

Si a més pensam en els recursos transferits per part de l'Estat, continuem tenint un dèficit històric, continuem perdent 176.000 milions de pessetes un any més, i per què no fan res vostès?, per què no reclamen aquests doblers a Madrid?, per què de cada 100 pessetes que se'n van només n'han de tornar 34? El primer que hauria de dir el conseller d'Economia d'aquesta comunitat és "estam en contra de la política que duen a Madrid, estam en contra de tenir menys tant per cent que els altres habitants de les altres comunitats, no volem que se'ns robi, per dir-ho claríssimament, 176.000 milions un any més, però, per què no ho diuen, tot això?, doncs perquè vostès no estan en condicions de dir-ho, perquè el Sr. Matas no pot enfrontar-se al Govern de Madrid, amb això hi hem perdut molt. Amb l'anterior president, teníem molt guanyat, el Sr. Cañellas, almenys no depenia del Sr.

Aznar, es va veure ben clar, el va fotre fora. El Sr. Matas té un drama, un gran drama, i tots els consellers li van darrera, i tots els diputats del PP estan condemnats a dir amén, no poden dir una altra cosa. Vostès no poden fer una llista independent, no es poden presentar com un equip que té el suport de tot el Partit Popular, i ho saben. L'única solució del Sr. Matas és dir amén a tot el que li digui el Sr. Aznar i que el col·loqui. I un senyor que està venut i que depèn el seu lloc i ser candidat, del Sr. Aznar, com es pot enfrontar a Madrid i cantar-li les veritats?, és impossible que ho faci. Per tant, el que han de fer és posar candidats que serveixin per si mateixos, que es guanyin el seu lloc, que realment demostrin que són valents i que són capaços, que es puguin enfrontar a Madrid, que puguin defensar els interessos d'aquesta comunitat. Miri, la política és una cosa passatgera, avui hi ets i demà no, però, en canvi, el futur d'aquesta illa sí que és important i ho és de cara a les generacions futures, també dels seus fills i també dels seus néts. Per tant, han de defensar, perquè aquesta és la seva obligació, els interessos d'aquesta, la nostra comunitat.

És claríssim que són uns pressuposts totalment subordinats a Madrid, encara els riuen amb *sonrisa Profident*, la veritat és que sempre somriuen, és un govern molt rialler, el que passa és que no sé què passarà d'aquí a uns quants anys, quan venguin les vaques magres.

Miri, queda molt clar que no hi ha cap tipus d'autonomia financera, que depenem totalment de Madrid, que en aquests pressuposts no es concreten res, es deixa tot a la improvisació, això pot ser positiu, en el 99 podrem fer altres coses, no estableixen cap tipus de prioritat, la veritat és que, per una part diuen que han de fer inversions en infraestructures, però per una altra part els estira més la despesa corrent, deixen partides obertes, davalla la inversió productiva, no fomenten l'economia productiva, sinó tot el contrari, fomenten l'especulació, la desinversió, la subvenció, als amics, i la burocratització. Això és el que fan els seus pressuposts.

A la Sra. Estaràs, sempre li fa moltes rialles tot, jo crec que és de nervis, que li diuen la veritat i no li agrada escoltar-ho.

Augmenta la pressió fiscal sobre els ciutadans, sobre les petites i mitjanes empreses, sobre el patrimoni, perquè si no augmenten la pressió, ja em diran com augmenta el 12%, el 19% els impostos gestionats pel seu propi Govern, jo crec que és gràcies que al que pensen és pressionar una vegada més els ciutadans d'aquestes illes, que ja estan bastant escurats pel Govern de Madrid i després també per vostès.

Són uns pressuposts expansionistes en un moment en què ja hi ha una expansió natural i, per tant, no seria necessari. Vostès fan pujar els preus, fan que hi hagi unes empreses que venguin de fora per atendre una obra pública que vostès s'entesten a posar en marxa a un moment innecessari. Això ens duu molta mà d'obra de fora, i tot això serà un problema greu de futur.

Les nostres empreses estan descuidades, vénen empreses de fora, són competència per a les nostres, ve molta mà d'obra que el dia de demà serà de salaris socials, i vostès, els membres del Govern, en seran els responsables.

Continuen, com he dit abans, discriminant-nos a nivell de l'Estat, i els pressupostos ens ho diuen claríssimament, són insolidaris i molt perjudicials per als mallorquins, vostès fomenten que hi hagi una aportació extra a Menorca i a Eivissa, perquè són les illes on tenen el suport i el vot del Partit Popular, això ja sé que s'utilitzarà per algun representant menorquí per dir que la presidenta d'Unió Mallorquina i de Mallorca va en contra de les illes menors, no és així, no anam en contra de ningú, però veim que hi ha una discriminació en funció de qui governa cada illa, i ens pareix totalment injust, entre altres coses perquè si hi haguéssim d'aplicar la mateixa regla de tres, el dia que Menorca no sigui del PP, els podria passar el mateix, i vostès saben que allà perden punts i, per tant, diputats.

També augmenten els desequilibris territorials. Vostès fan una gran inversió al que és la zona costanera, a aquelles zones dinàmiques, allà on tenen ja recursos, i deixen totalment oblidades les zones rurals, la pagesia, i abandonen el que és el Pla de Mallorca.

Per tant, estam davant uns pressupostos dels quals jo diria que són totalment irrealistes, uns pressupostos contraris als interessos de Mallorca i dels mallorquins, contraris als interessos de les Illes Balears, que només van a favor del Govern del Partit Popular, que l'únic que pretenen és fer propaganda, dir què bé que ho fan, per veure si no perden tants de vots, posar-se mantenir el dia de demà en el poder, cosa que, de veritat, veig molt difícil, no defineixen el nostre model autonòmic, no són valents, volen que la nostra comunitat continuï sent una comunitat de tercera, no volen que sigui una comunitat de primera, ens posen a nivell de La Rioja o de Múrcia, o de Cantàbria, no ens posen a nivell de Catalunya, del país basc o de Canàries, i aquesta és la seva culpa, no hi ha previsiones per fer una política fiscal adequada a aquestes illes, i, sobretot, no tenen un model territorial de país, els és exactament igual sortir un dia al mitjà, el president del Govern, dient que s'ha de desclassificar el territori com posar-hi mil pessetes, és una total incongruència, i un altre dia diuen que faran s'Albufera parc natural i, en canvi, a un ajuntament on un membre del Govern és regidor defensen fer una urbanització tan gran com el propi poble, el cas de Valldemossa, i es defensa amb tanta passió els interessos d'un fugitiu de la justícia que es pensaria que, realment, s'ha cobrat la comissió i que l'hauran de tornar, perquè l'interès i la defensa és un interès desmesurat en el que seria defensar allò en què es creu i no interessos partidistes.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí, Sr. President. Acabaré.

EL SR. PRESIDENT:

No, acabaré, no, hauria d'acabar ja perquè ha doblat el temps, vostè sap que tenen quinze minuts, s'han de repartir set minuts i mig a cada un dels portaveus del Grup Mixt, i vostè en aquest moment en duu catorze ja, per tant, no pot dir que no hagi estat generosa aquesta presidència; per tant, li don 30 segons per acabar, per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President.

No ens agrada que vulguin dir que el model educatiu és un gran model, els vàrem dir que s'equivocaven quan varen acceptar les transferències de competències, hi han hagut d'afegir 5.000 milions de tots i cada un dels ciutadans d'aquestes illes, i no ho han fet per millorar la qualitat de l'educació, indirectament ho hauran aconseguit, però ho han fet perquè no volien que protestassin els sindicats, perquè volien col·locar els professors, perquè era una manera de fer callar un sector conflictiu i així, qui dies passa, anys empeny.

Del Pla de carreteres podem dir el mateix, se'n parla molt però no se'n fa ni un metre.

Per altra part, creim que hi ha coses curioses i interessants a dir, com que volen dir que no tenen despeses...

És que és difícil resumir tot això, Sr. President, però bé, ho intentarem.

Volen dir que no tenen cap tipus de despesa perquè tenen uns bons programes, que realment vostès no s'endeuten, però el que és cert és que no ho fan directament, ho fan a través d'empreses públiques, ho fan a través de consorcis, i el que aconsegueixen és endeutar el Govern i els ajuntaments a deu anys vista. És clar, com que vostès no pensen governar, els és exactament igual deixar-nos totes les institucions endeudades.

En definitiva, crec que es fa una mala gestió, que són uns mals pressupostos, i un exemple claríssim és que han de dedicar, després de tenir tantes conselleries, tants de funcionaris, tants d'assessors, 1.092 milions de pessetes a estudis. La veritat és que, després de divuit anys de govern, els queda molt per estudiar, no aprovaran el juny, senyores i senyors diputats.

Crec que són exagerades aquestes quantitat econòmiques, les quals només es podrien justificar que en un moment determinat han d'aprovar estudis que són difícils de pagar, com una enquesta del CIS que els pugui dir que el 50% de la gent que vota Esquerra Unida està encantada amb el que fa el Govern *Matas*...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, jo ho lament molt...

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí, Sr. President, un segon.

O dir que a un moment determinat guanyen, no se sap si per 30 o per 35 diputats. Jo comprenc que encara els quedarà per pagar l'enquesta del darrer dia que digui que governen en el Consolat de la Mar, que el Sr. *Matas* aconsegueix també el Consell Insular de Mallorca (...).

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, moltes gràcies. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Balanzat, Sra. Munar, moltes gràcies per la seva intervenció.

Bé, el Sr. Balanzat fa unes referències, lògicament, als temes mediambientals, ha fet referència a un seguit de qüestions, entre les quals moltes a què ja s'havien referit els grups anteriors, i per brevetat i eficàcia en aquest debat, em remetré a les contestes que ja havia fet abans, no sé si vostè estava atent a aquests debats, però, en qualsevol cas, si no era així, estaré encantat d'explicar-les-hi, a vostè, particularment, perquè la resta ja les han pogut escoltar.

En l'àmbit de medi ambient, l'hi puc explicar que aquesta, la conselleria, amb el pressupost més elevat del pressupost de la comunitat autònoma, després de la Conselleria d'Educació, parlem de 12.500 milions de pessetes, 12.546, exactament, l'any 98, que pugen a 13.238 l'any 99, amb 692 milions, el 5'5% més que l'any passat. Aquest pressupost suposa que la depuració d'aigües a les nostres illes abasti el 99% de les aigües residuals que es produeixen a les nostres illes, és un dels coeficients, dels índexs de cobertura, més elevats d'Europa, i és un dels objectius a assolir per la resta de comunitats autònomes d'Espanya i un objectiu per a la gran majoria de les regions europees, per tant, entenc que la nostra comunitat autònoma està en el màxim nivell possible, en termes comparatius, quant a depuració d'aigües, i el pressupost del 99 continua amb un procés de reinversió constant en aquest àmbit per tal de millorar la qualitat de la depuració i de mantenir en funcionament aquest ambiciós sistema de depuració.

Hi ha un increment d'un 50% en les inversions en aquest àmbit.

També crec que és important destacar que a les 36 àrees recreatives que existeixen en aquest moment se n'hi afegiran cinc de noves per a l'any 99, i també hi ha un increment de les despeses de manteniment d'aquestes àrees recreatives i també dels parcs naturals, s'hi ha incorporat recentment el Parc natural de s'Albufereta. I crec que això és important per incrementar el patrimoni públic natural i la millora d'espais per als nostres ciutadans per tal que gaudeixin de la natura i dels espais oberts a les nostres illes.

Ja vostès mateixos s'han referit a quins són els objectius de la Conselleria de Medi Ambient en l'àmbit de desenvolupament de la Llei del sòl rústic, de les Directrius d'ordenació territorial, Pla hidrològic, Pla energètic, convenis amb els consells insulars per al desenvolupament dels plans territorials parcials, tenc anotat que hi ha convenis ja signats amb els consells de Menorca i d'Eivissa, i, segons sembla, el Consell de Mallorca no vol o no ha signat cap actuació conjunta per desenvolupar aquest pla territorial parcial.

Estam parlant també d'uns pressupostos que contempen a una altra conselleria el que es coneix com a aportacions de la Unió Europea per desenvolupar un projecte en el marc del Parc Bit finançat pel programa Tèrmic, que és el programa de la Unió Europea provinent de la Direcció General 17 que intenta posar en marxa iniciatives de recerca i desenvolupament per tal d'incorporar nous sistemes que augmentin l'eficiència energètica i, molt especialment en l'àmbit d'aquest projecte el que es vol és experimentar en l'àmbit d'una ciutat del futur, del que s'ha presentat per la comissió europea davant l'Expo de Lisboa com un model per a la resta d'Europa de creixement de les ciutats del futur, hi ha tota una sèrie d'experiències quant a posar en marxa sistemes de cogeneració energètica i d'utilització d'energia solar en aquest sistema de cogeneració energètica, d'organització urbanística de l'espai per a minimització de la utilització d'energia en els desplaçaments, etc.

També vostè insisteix, igual que el PSM, igual que el PSOE, igual que tots els grups de l'oposició, pareix que coordinen les seves intervencions aquí, en el Parlament, en el tema de les mil pessetes, i bé, jo veig que necessiten tots un curset ràpid de dret pressupostari; que hi hagi mil pessetes de dotació pressupostària a una partida que es defineix en aquests pressupostos com a ampliable significa que aquesta despesa té prioritat sobre totes les altres, per tant, en la mesura que faci falta incorporar doblers a aquesta partida, es detreuen d'altres partides que es consideren menys prioritàries que aquesta, i, per tant, aquesta està en el grau màxim de prioritat a l'hora de fer aquestes despeses, i aquestes despeses hauran de ser les que es determinin en cada moment. M'agradaria saber amb quina quantitat s'ha dotat en el pressupost del Consell Insular de Mallorca, per exemple, que tant s'omplen la boca sobre la protecció mediambiental, m'agradaria que la presidenta d'aquesta institució en pogués informar, ja que ha d'intervenir després.

Ens felicita també pel tema del 0'7%.

El tema de les carreteres, no és que es faci des de Madrid. Les carreteres es projecten des d'aquí, es dirigirà la seva execució des d'aquí, i des de Madrid el que es fa és finançar-les. Per tant, als ciutadans d'aquestes illes, aquestes carreteres, no els costaran ni un duro, no surten de la seva butxaca, surten de la butxaca dels pressupostos generals de l'Estat, que, evidentment, sí que contribuïm a conformar-los entre tots.

La Sra. Munar se sent molt contenta perquè està en un moment històric. No ho sé. Idò,estic content que estigui contenta. Què vol que li digui!, no sé què significa aquest moment històric, si vostè és capaç d'explicar-nos a qualsevol ciutadà d'aquestes illes què suposa aquest moment històric, en què beneficia aquest moment històric qualsevol ciutadà, doncs jo també la felicitaré, mentrestant pensaré que, igual que ha fet a la resta d'intervencions, només fa demagògia, i a més, barata.

Els membres del govern no són aquí, sembla curiós que vostè faci acusacions, vostè, a qui difícilment es pot veure aquí quan és diputada, se la pot veure a les comissions, normalment apareix, fa no se sap gairebé què, deixa constància que ha estat a la comissió i desapareix. Resulta curiós que vostè tingui autoritat per acusar d'allò en què vostè és la primera pecadora.

Crec que acusar de divisions..., bé, aquest disc que sempre sentit, la veritat és que ja és com una tradició nadalenca, ara que ens apropam a Nadal, sempre sentim el seu mateix discurs, tant és de què es parli, de pressupostos, de debat d'estat de la comunitat, d'urbanisme, de qualsevol cosa, és igual, vostè té un discurs, l'amolla aquí, cada vegada ho fa millor, cada vegada ho fa amb més gràcia, i la felicitat per la gràcia que hi posa, encara que el contingut és inexistent. No sé si és el que vostè entén per una intervenció brillant, colorida i alegre, si és això el que vostè hi entén, jo continuaré fent intervencions poc brillants, grises i avorrides, perquè crec que és el que és seriós, i crec que en aquest govern i en aquest parlament hem de fer plantejaments seriosos i no demagògics, com fa vostè, per molt colorits i per molt alegres que puguin ser, que no són en cap cas brillants.

Vostè acusa també de preocupacions per mantenir-se en el Govern. Resulta curiós que, jo la vaig conèixer, a vostè, l'any 81, en fa molt de temps, sent batlessa de Costitx amb el suport d'UCD, de Jeroni Albertí, la vaig conèixer després en el Govern, com a consellera de Cultura, amb el suport del Partit Popular, i la conec ara, l'any 95, de presidenta del Consell Insular de Mallorca, amb el suport del PSOE, del PSM i d'Esquerra Unida, *manda carallo!*, com dirien a alguna d'aquestes nacionalitats que vostè tan admira. On serà l'any 99? Tal vegada, amb el suport del PSM, i vagin alerta que aquesta senyora la sap molt llarga, i amb els seus vots, tal vegada amb els de Convergència i Unió, per a qui vostès demanen també el suport, tal vegada amb els del PNB, amb qui una vegada que em vaig entrevistar varen dir: Sí, hi ha una senyora allà, a Balears, que no sé què fa, no sé què diu, crec que ens ha trucat alguna vegada, no sé qui és. Idò, tal vegada, aquests senyors són els qui li donaran suport algun dia, no sé si al Parlament europeu, no sé si vostè també farà campanya per Convergència i Unió, pel PNB, no sé per qui, en qualsevol cas, vagin alerta els senyors del PSM perquè són els únics que li falten per governar alguna cosa.

El 30% de l'IRPF no suposa res per a aquesta comunitat autònoma, doncs, no ho sé, si vostè ho diu... si 5.000 milions de pessetes no són res, doncs, suposo que per a vostè qualque cosa serà molt més, no ho sé.

Que de cada 100 pessetes en tornen 34. Bé, aquests estudis són uns estudis molt seriosos que vostès han fet, uns estudis que ningú a Espanya no ha arribat a poder fer, no existeixen estudis seriosos sobre aquest tema, ningú no sap la xifra avui en dia d'aquests temes, entre altres coses perquè hi ha serioses dificultats per fer això, i la comunitat autònoma, des del Govern, en comptes de dedicar-nos a fer demagògies barates amb xifres inventades ens hem dedicat a millorar dia a dia, pas a pas, el finançament, els doblers que queden aquí, per a la nostra comunitat, i això significa que en el sistema de finançament autònom que vàrem negociar per al període 92-96 ja vàrem aconseguir un avanç important, que va suposar uns 5.000 milions de pessetes, avançats per aquesta comunitat. Amb aquest nou sistema de finançament autònom estam aconseguint un promedi de 15.000 milions anuals de retorns cap a aquesta comunitat autònoma; el Conveni de carreteres suposa 8.000 milions de retorn per a aquesta comunitat autònoma; altres convenis sobre diferents matèries, hidràulics, de reguiu, etc., suposen uns 3.000 milions de pessetes de retorn; els increments de finançament en els traspasos competencials suposen uns increments de finançament sobre el que rebíem abans d'uns 5.500 milions de pessetes, i la millora en el nou sistema de finançament de la sanitat suposa una millora de 12.000 milions de pessetes. Tot això suma 48.000 milions de pessetes, mentre vostè es dedica a moure la bandera del nacionalisme utòpic i del nacionalisme fatu, demagògic i victimista, des d'aquí treballam perquè els doblers de la comunitat autònoma puguin ser cada vegada millors, pugui ser cada vegada millor finançada i puguem tenir cada vegada més impostos, la veritat, amb fets i no amb paraules, com fa vostè.

Diffícilment, des d'aquestes illes, que disposen de set diputats en el Congrés de Diputats, cap força nacionalista pot arribar a tenir força en el conjunt del Congrés de Diputats. Per tant, l'opció de donar suport a una opció nacionalista per donar força a les reivindicacions de les Illes Balears és, objectivament, errònia, i ho sap molt bé, això, vostè en cap moment pretén defensar els interessos de les Illes Balears a Madrid, vostè només pretén defensar els interessos d'aquells poquets que l'envolten; en aquest sentit, alimentar enfrontaments de Mallorca amb les illes menors, alimentar demagògies barates que poden assolir uns pocs vots, li poden suposar un mínim de vots per tenir els escons suficients per ser no sé quin càrrec a un partit, no sé quin càrrec a un altre, no sé quin càrrec a un altre; esperem que l'any 99 aquesta estratègia pugui ser desvetllada al conjunt dels ciutadans d'aquestes illes, i que no li continuï sortint. Estam segurs que es pot enganar pocs durant molt de temps però no a molts durant molt de temps.

I jo crec que no queden més conceptes de què parlar, més que donar-los les gràcies per les seves intervencions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica...

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Amb tot el que ha dit estic d'acord, i totalment amb la darrera frase, es pot enganar uns pocs durant molt de temps però no es pot enganar tothom durant molt de temps, ho vaig dir al Sr. Cañellas, poc després va deixar de ser president, i li vaticino que vostè també deixarà de ser ben aviat conseller d'aquesta comunitat autònoma.

No es pot enganar permanentment els ciutadans d'aquestes illes, i aquí qui fa demagògia són vostès, els representants del Partit Popular a les Illes Balears.

Miri, una força nacionalista és una força que defensa els interessos d'una determinada nacionalitat o d'una determinada comunitat. Un partit nacionalista té l'obligació moral de defensar allò que és seu. Dir que un partit nacionalista no pot a Madrid defensar els interessos d'aquesta comunitat, que ho digui un representant del Partit Popular, que ha votat a Madrid, el seu partit, en contra del nostre estatut d'autonomia, en contra del fet de ser una nacionalitat històrica, que en som, en contra dels interessos d'aquesta comunitat, a favor que es llevi i se'n duguin l'arena d'aquesta illa, per endur-se-la a la península, a favor que volem l'any 1998 en turbohèlice, a favor de les taxes aeroportuàries, que se'n riuen de vostès cada vegada que fan una defensa a Madrid d'un tema de les Illes Balears, i vostè diu que jo faig demagògia? Els qui fan demagògia són vostès. que els diputats nacionalistes d'aquestes illes no podrien defensar els interessos a Madrid? Qui no els hi han defensat mai són vostès. Què han aconseguit vostès per a aquestes illes llevat que ens robin a Madrid?, llevat que de cada 100 pessetes només en tornin 34?, llevat que cada any perdem 200.000 milions, que se'n van i no tornen? Vostès i els seus diputats a Madrid no s'assabenten de res, no són ningú. Per tant, qualsevol altre de qualsevol altra força nacionalista, com a mínim, es deixarà escoltar, com a mínim, parlarà qualche vegada de les Illes Balears. Quantes vegades consten les Illes Balears en els diaris de sessions de les Corts Generals? Compti-les, podrà comptar-les amb els dits d'una mà, mai no se n'hi parla, d'aquesta comunitat, no interessa a Madrid.

No sé com realment s'atreveix a venir aquí i dir que els altres fem demagògia, dir aquí que defensam els nostres interessos, vostès sí que defensen els seus interessos, dir que nosaltres, per aconseguir un parell de vots, fem demagògia i enfrontam les illes. Miri, vostès, els vots els guanyen d'un en un, vostès són els qui es dediquen a comprar la gent, vostès són qui té gent que fa de documentalista a una conselleria amb el graduat escolar, això és comprar els vots d'un en un, no som nosaltres qui fem això. Que volem tenir vots per defensar els interessos d'aquestes illes? És clar que en volem, però no en compram, com ho fan vostès.

Que és demagògic dir que de cada 100 pessetes només en tornen 34, i diu que no hi ha estudis seriosos, doncs, no serà perquè no hi dediquin molts de doblers, a estudiar, 1.092 milions per fer estudis, i encara no saben quants de doblers pagam i quants en tornen, i no saben quina diferència hi ha entre el que ve per habitant a aquesta comunitat i el que se'n va a les altres, idè, convendria que estudiassin un poc més. Menys doblers per fer estudis, per pagar enquestes interessades, i més doblers per, realment, estudiar el que necessitam i el que hem de defensar a Madrid, i com hem de rebre les competències i amb quines quantitats econòmiques, no hi hem d'afegir, com a educació, 5.000 milions al cap d'un any, el primer any.

Miri, vostè sap per qui faré campanya, que si per Convergència, que si pel PNB, miri, la faré per Unió Mallorca, que és el que em correspon, i no crec que el PSOE o els altres estiguin molt preocupats, qui està molt preocupat són vostès, i en poden estar, i de cada dia més, perquè cada dia es guanyen més les simpaties dels votants d'Unió Mallorca.

Si jo estic o no al Parlament, jo no tenc responsabilitat de govern aquí, són els membres del Govern, és el president qui hi ha de ser, no som jo, jo estic al Consell de Mallorca, que és allà on govern, per tant, en el Parlament, el que hi faig es representar el grup, intervenir quan em correspon, i punt, tot allò altre és la seva feina, no la meva.

Defensar que som una nacionalitat històrica...

Em preocupa molt perquè la Sra. Estaràs tot el temps l'aconsella, i cada vegada que l'aconsella i li passen papers, agreuja la situació.

(Rialles)

Jo crec que convendria, Sr. Rami, que vostè mateix pensàs per si mateix, perquè, per segons per qui s'assessori, pot ser terrible el resultat.

(Rialles)

Miri, dir que no s'ha de defensar una comunitat com la nostra, que una nacionalitat com la nostra, que té llengua pròpia, història, institucions d'autogovern, que té un dret diferenciats, que defensar que som una nacionalitat històrica és una demagògia, és una bajaneria, és una manera de perdre el temps, és una manca de sensibilitat total. Digui que vostès, com que estan supeditats a Madrid, com que depenen de Madrid, com que són de l'equip que, si no els posen des d'allà, no hi seran, no poden dir que som una nacionalitat històrica, que som una nacionalitat de primera, que no tenim res a envejar als catalans ni als bascos, i que si aquí no tenim el mateix que tenen ells és perquè tenim un mal govern, que vostès no puguin dir això em pareix que no justifica que critiquin aquells que defensam el que som, una nacionalitat històrica, en som per dret, i si aquest dret no es reconeix és perquè tenim mals polítics al front, i aquests polítics són vostès, els senyors del Govern del Partit Popular.

Em diu que he de fer un curset de dret pressupostari, perquè quan un tema és important, hi posen mil pessetes. Enhorabona, enhorabona. Realment, avui he après una bona lliçó. Quan un tema és important, hi posen mil pessetes. Després, és clar, hi inverteixes el que vols. Si has d'invertir molts de doblers en aquesta partida tan important, n'hauràs de llevar de qualque lloc. En aquest cas, per què fem uns pressuposts? Un pressupost és, precisament, donar prioritats, posar molts de doblers a allò que dones molta d'importància, i les partides de mil pessetes queden per a aquells temes que no estan clars, que no són segurs, que depenen d'altres, però quan un té clara una política determinada, hi posa doblers, però com que vostès no creuen en protegir el territori, no creuen en polítiques de medi ambient, hi posen mil pessetes, i a més, encara té l'atreviment de dir: Vostès, al consell insular, a medi ambient, què hi han posat? Idò, mil milions.

I li donaré una lliçó de dret pressupostari. Els zeros a l'esquerra no valen res, però a la dreta, valen molt, i no és el mateix mil pessetes que mil milions. Per tant, nosaltres, en el Consell Insular de Mallorca, hi tenim una sensibilitat pel medi ambient. Nosaltres, al Consell Insular de Mallorca, hi procuram que no creixi el nostre territori més, hi procuram tenir un territori que el dia de demà pugui servir perquè les generacions futures continuïn vivint-hi bé, no com vostès que ho urbanitzarien tot, com han fet fins ara. Tota la política d'urbanitzacions és la política del PP, per tant, vostès són els destructors de Mallorca, i volen continuant sent-ne els destructors, i només posen mil pessetes per poder indemnitzar amb vista al futur o desclassificar.

Li podria dir el mateix de les polítiques energètiques...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'acabar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Acabaré.

Vostès no creuen en un nou model, vostès només creuen que aquells que sempre els han finançat i els han mantingut a la cadira continuïn fent-ho, però li puc assegurar, perquè he mantingut contactes amb molts d'ells, que estan ben decidits a no fer-ho, perquè saben que vostès són un mal cavall. I per posar-li'n un exemple gràfic, li diria que li correspondria, a vostè, ser el comptable, el comptable d'aquells grans magatzems en els quals el seu president Sr. Matas, segons paraules d'un diputats, seria un magnífic venedor, un magnífic executiu *sonrisa Profidén*, però li puc assegurar que ell de venedor o d'executiu i vostè de comptable, tendrien molts pocs accionistes, ningú no hi voldria posar, en aquesta empresa.

La desgràcia d'aquestes illes és que tant el Sr. Matas com vostè hauran d'administrar per un parell de mesos -no massa més temps- uns pressupostos, els d'aquesta comunitat, i la veritat és que l'empresa farà fallida, sens dubte, però realment els que sortiran perdent són els ciutadans d'aquestes illes i els seus interessos, per desgràcia de tots. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula per tancar aquesta qüestió.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Munar, Sr. Balanzat, bé, jo únicament vull felicitar a la Sra. Munar per la seva intervenció brillant, colorista i alegre, que són els factors que vostè considera importants. Jo els que considero importants és una intervenció que té algun contingut i, desgraciadament, el contingut de la seva intervenció, si en té algun, no té res a veure amb els pressupostos. Vostè ens parla, habitualment, la seva acció política està en el món de les banderes, dels signes, de les declaracions històriques, d'omplir-se la boca de paraules, d'invertir-se xifres sense cap estudi davall i, bé, això és una constant en l'actuació del seu grup, del seu partit. Vostès no necessiten els estudis, vostès aproven el juny sense estudis, fan doctorats sense estudis i fan totes les coses sense esforçar-se, sempre és l'esforç dels altres el que vostès busquen i aprofitar-se de l'esforç dels altres.

És el que he explicat abans: vostè és una gran artista en aquesta actuació, batlessa de Costitx des de l'anterior dècada, des de principis del 80, almenys que jo sàpiga, tal vegada més, consellera de Cultura l'any 87 amb els vots del Partit Popular, consellera-presidenta del Consell Insular de Mallorca amb els vots del PSOE, del PSM i d'Esquerra Unida, i esperar que..., bé, que continuï aquesta carrera brillant, colorista i alegre.

En definitiva, vostè presenta com a gran paradigma de la sensibilitat mediambiental del Consell Insular de Mallorca que disposa de 1.000 milions en el pressupost de medi ambient. Bé, jo a això li puc contestar que el pressupost del Govern balear de medi ambient és de 13.238 milions de pessetes, però això no contesta la pregunta que jo li he fet, jo el que li he demanat és: en aquests 1.000 milions de pessetes, quantes pessetes hi ha per a desclassificacions?, i no fa falta que em contesti vostè perquè li puc contestar jo: hi ha zero pessetes, zero pessetes per a desclassificacions, amb la qual cosa desqualificar el pressupost de 1.000 pessetes en el pressupost de la Comunitat Autònoma és desqualificar des de la falta de credibilitat i és, en qualsevol cas, una absoluta ignorància del que és una partida ampliable en un pressupost administratiu com el de la Comunitat Autònoma. Per tant, les dotacions per a desclassificacions o per a qualsevol mesura de protecció mediambiental que sigui necessària, que es consideri necessària, tindrà absoluta prioritat en el pressupost d'aquesta comunitat autònoma. Aquest és el plantejament del Partit Popular reflectit en els pressupostos, parlem amb fets i per descomptat considerem que aprovarem en el mes de juny perquè hem fet la nostra feina, perquè nosaltres estudiem, i quan volem ser doctors en algun tema ens el preparam i no delegam en la feina d'altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part dels altres grups que vulguin intervenir per fixar la posició, pel Grup Parlamentari Popular, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, a mi, com a portaveu del PP, em sap molt de greu no poder fixar postura respecte a l'esmena a la totalitat que s'havia presentat pel Grup Mixt perquè, al llarg de tot el debat no hem parlat de pressuposts; s'ha parlat de Madrid, s'ha parlat d'Europa, s'ha parlat de comptables, s'ha parlat de doctorats..., i com que això s'ha convertit en un debat de política general de la Comunitat Autònoma i no un debat de pressuposts, el Grup Popular no pot fixar postura respecte a l'esmena presentada pel Grup Mixt quant als comptes del pressupost de la Comunitat Autònoma de l'any 99. En tot cas, diré que votarem en contra a aquesta esmena presentada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Acabat, idò, el debat, es passarà a continuació a votar les quantitats globals del pressupost de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Perdó, passam a votar, una volta acabat el debat, conjuntament les esmenes a la totalitat presentades i defensades ja que totes elles pretenen la devolució del Projecte de llei de pressuposts de la Comunitat Autònoma. Per tant, votarem conjuntament totes les esmenes.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de les esmenes a la totalitat, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 26; en contra, 29; abstencions, cap. Queden rebutjades, idò, aquestes esmenes a la totalitat, de devolució del pressupost.

Ara sí passam a votar les quantitats globals del pressupost de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Es voten separatament les quantitats globals del pressupost de la Comunitat, les quantitats del pressupost dels ens de dret públic i les de societats anònimes públiques.

En conseqüència votam en primer lloc les quantitats globals del pressupost de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i les seves entitats autònomes per a l'exercici de l'any 1999, per un import de 134.424.315.525 pessetes.

Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 26; cap abstenció. En conseqüència queda fixada la quantitat global del pressupost de la Comunitat Autònoma en 134.424.315.525 pessetes.

Es passen a votar les quantitats globals dels ens de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia, de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, els ens, els estats i despeses i ingressos, que s'eleven a 28.967.400.261 pessetes.

Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 26; abstencions, cap. Queda aprovada, idò, la quantitat global per 28.967.400.261.

I passam a la votació de les quantitats globals de les societats anònimes públiques de la Comunitat Autònoma per a l'any 1999, els estats, despeses i ingressos de les quals s'eleven a 2.556.607.743 pessetes.

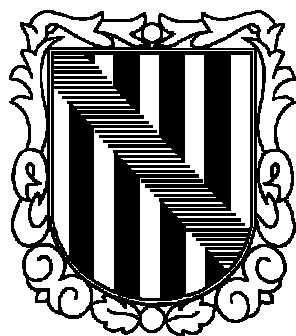
Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 26; abstencions, cap. Queden aprovades aquestes quantitats de 2.556.607.743 pessetes.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies per la seva col·laboració.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA